

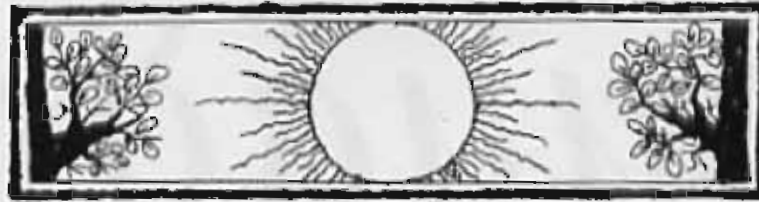
Γαμμάδιον

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΦΥΛΕΤΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ

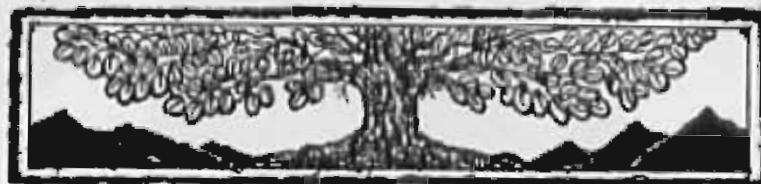
ΟΚΤΩΒΡΗΣ - ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2004

ΤΕΥΧΟΣ 3

Περιεχόμενα

Εισαγωγικό Σημείωμα	3
Ο αργός θάνατος του Πολιτισμού	4
Η παιδεία του καπιταλισμού	8
Παλαιοευρωπαϊκοί Πολιτισμοί	10
Από τη Φαιοκόκκινη Σκοτία	17
Ούτε δεξιά... ούτε αριστερά;	18
Ο Αντιαστός	22
Εξω οι ξένοι... αλλά ποιοι ξένοι;	25
Τρία ποιήματα του Παλαμά	28
Μάχη στο Αμβούργο	32
Ατενίζοντας το Αόριο	38

γαμμάδιον

Διμηνιαία Εθνικοσοσιαλιστική Επιθεώρηση
Εκδότης - υπεύθυνος: Μάρτιν Μπόρμαν
Αρχισυντάκτης: Αχιλλέας Λόκειος
Για επικοινωνία: gammadion88@yahoo.gr

Οι απόψεις των συνεργατών δεν είναι
απαραίτητο να ταυτίζονται πλήρως

Εισαγωγικό σημείωμα

Από τον Σεπτέμβρη του 2000 που ξεκίνησε η δεύτερη Παλαιστινιακή Intifάντα μέχρι και σήμερα, πάνω από 3.000 είναι οι νεκροί από τις επιθέσεις των Σιωνιστών και ανάμεσά τους πολλοί είναι βρέφη και μικρά παιδιά.

Μέσα σε αυτές τις εφιαλτικές συνθήκες, αποαλώνεται ο αγώνας της Παλαιστινιακής αντίστασης για μια ελεύθερη πατρίδα. Την ίδια ώρα που η ιμπεριαλιστική Ε.Ε και Αμερική παρέχουν κάθε λογής βοήθεια και στήριξη στον Σαρόν, εκτοξεύοντας παράλληλα νέες απειλές, βάζοντας στο στόχαστρό κι άλλες χώρες όπως η Σορία και το Ιράν.

Στο Ιράκ οι Αμερικάνοι μαζί με τους οποτακτικούς τους καιγονται στο καμίνι που οι ίδιοι δημιούργησαν. Οργανώσεις και εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα πληθαίνουν και εντατικοποιούν την δράση τους, όχι μόνο στην Μέση Ανατολή, αλλά και όπου οι Ιμπεριαλιστικές δυνάμεις δράντας ως άρπαγες απλώνουν τα χέρια τους πάνω σε χώρες για την αύξηση των κεφαλαίων τους.

Τι έχουν άραγε να πούνε όλοι αυτοί που σαν "νεκροθάφτες" μιλούσαν για το «τέλος της ιστορίας»; Η αντίσταση των Παλαιστινίων, των Αφγανών και Ιρακινών τους διαψεύδει στην πράξη. Υπολόγισαν την νίκη τους με κριτήριο την οικονομική και στρατιωτική τους υπεροχή, αλλά λογαριάσανε χωρίς τους λαούς και τον πόθο για την λευτεριά.

Τώρα που τα φέριτρα και τα κομμένα κεφάλια των στρατιωτών τους, τους κάνουν να στρέφουν αλλού το βλέμμα, τώρα ξέρουνε ότι δεν έχουν ακόμα νικήσει. Για όσο οι ιμπεριαλιστές θα εξουσιάζουν και θα τρομοκρατούν, η ειρήνη θα υπάρχει μόνο στα νεκροταφεία.

Αχιλλέας Λόκειος

*«Τι είναι αλήθεια; Για την μάζα είναι αυτό, το οποίο
μονίμως διαβάζει και ακούει... Κάποτε η μάζα δεν
εδικαιούτο να σκέπτεται ελευθέρως. Τώρα έχει αυτό το
δικαίωμα, αλλά δεν μπορεί πλέον.*

*Θέλει να σκέπτεται μόνον ό,τι πρέπει να θέλει
και αυτό το αισθάνεται ως ελευθερία!»*

Οσβαλντ Σπένγκλερ

Η παγκοσμιοποίηση ενάντια στο Αίμα Ο αργός θάνατος του πολιτισμού

Του Saturno

Κάθε εποχή χαρακτηρίζεται από τον πολιτισμό της, ο οποίος πολιτισμός με την σειρά του διαμορφώνεται από το επίπεδο του λαού της κάθε εποχής. Η δε κοινωνία, ως χαρακτήρας συμβίωσης ενός μεγάλου αριθμού ζωντανών οργανισμών, βασιίζεται και εξαρτάται από κάποιους συγκεκριμένους παράγοντες. Δύο εξ' αυτών, ίσως δε και οι πιο σημαντικοί είναι :

- A) Ο Γεωγραφικός-Γεωλογικός παράγοντας,
- B) Ο Κλιματολογικός παράγοντας.

Ο κάθε άνθρωπος γεννιέται κληρονόμος όπως συμβαίνει παντού στη Φύση, σε όλους τους οργανισμούς. Κατά ένα μεγάλο ποσοστό, ο χαρακτήρας και η συμπεριφορά του ατόμου οφείλεται στην κληρονομικότητα, είναι δηλαδή θέμα Αίματος, ενώ ένα μικρό ποσοστό διαμορφώνεται από το περιβάλλον, ανάλογα με την εποχή, τον πολιτισμό και τους δυο προαναφερθέντες παράγοντες.

Για την συνέχιση της βιολογικής αλυσίδας της Κοσμικής Πραγματικότητας, επιβάλλεται αυτή η Υπέριστη και μοναδική Αιώνια Επιστροφή στους νόμους και τις Αρχές της ζωής. Εξαιρέση και διατάραξη της κοσμικής Ισορροπίας σημαίνει αυτομάτως και διάσπαση της Φυσικής αλυσίδας της εξέλιξης, και αυτό οδηγεί στη θρέψη των οπόρων των Τυράννων, στην όποια κοινωνία και την όποια εποχή.

Οι επικίνδυνες εκστρατευτικές εισβολές και επεμβάσεις που προωθούνται ως "ειρηνιστικές" και "ανθρωπιστικές" δίνουν τροφή στους τυράννους. Η συμπλίωση Λαών και πολιτισμών κάτω από την σημαία της Παγκοσμιοποίησης επιφέρει ως αποτέλεσμα τη διαμόρφωση και τελικώς την εξαφάνιση των αρχικών φυσικών

Φυλετικών/Κληρονομικών χαρακτηριστικών της κάθε φυλής, του κάθε λαού, του κάθε πολιτισμού.

Εμφανές παράδειγμα τέτοιας εισβολής και επέμβασης ως προς την αλλοίωση φυλετικών παραγόντων είναι η σημερινή έκφυλη και νοσηρή κατάσταση της απατηλής "μοντέρνας" δήθεν, κοινωνίας. Είναι το δημιούργημα, ή καλύτερα τερατούργημα των αυτοαποκαλούμενων ως «νικητών» του Δευτέρου Μεγάλου πολέμου, όπου προδότες, υπόδουλοι λακέδες, νόθα τοιράκια και εκτρώματα ονομάστηκαν ήρωες από τους μετέπειτα κατοχυρωμένους "γραφιάδες".

Αυτοί οι "γραφιάδες" αναδείξανε όλους αυτούς τους «ήρωες», όλους αυτούς που βοήθησαν να μπει ο άνθρωπος στο κλουβί των τυράννων, οδηγώντας τον στην αλλοίωση των όποιων εναπομειναντων Φυλετικών χαρακτηριστικών. Αυτοί είναι οι «ήρωες» που όλοι οι μαζάνθρωποι τιμούν. Μόνο ένα ηλίθιο νοητικά, μη αναπτωγμένο ον θα τιμούσε αυτούς που τον σκλάβωσαν!

Εν ολίγοις, ο σημερινός εκφυλισμός που επικρατεί στην μοντέρνα κοινωνία, μπορεί να χαρακτηριστεί ως ο χειρότερος μέχρι τώρα. Ήδη η νοσηρή και απατηλή μορφή ενός δήθεν "Δημοκρατικού πολιτισμού" κυριαρχεί στον πλανήτη, δίνοντας την ψευδαισθηση της ελευθερίας και της ειρήνης(!).

Άλλωστε οι μάζες ελέγχονται πιο εύκολα κάτω από την σημαία μιας θρησκείας, ενός Παγκόσμιου θεού, ενός Παγκόσμιου πολιτεύματος με παγκόσμιους θεσμούς και νόμους κάτω από μια Παγκόσμια τάξη γενικότερα.

Κάτω όμως από αυτή τη σημαία της παγκοσμιοποίησης ολόκληροι πολιτισμοί και κοινωνίες χάθηκαν. Αρχαία υπερπολύτιμα μυστικά "εξαφανίστηκαν" και αρχαίοι ναοί λεηλατήθηκαν από κάποιους αποικιοκράτες Άγγλους, Γάλλους, Ισπανούς κ.α. Οι όποιες σταυροφορίες και αποικιοκρατίες, ενίστε επεμβάσεις και εισβολές ως προς την αλλοίωση των όποιων φυλών και πολιτισμών, κάλλιστα μπορούν να ονομαστούν ο προάγγελος της παγκοσμιοποίησης.

Γενοκτονίες, αλληλοσφαγές, βιασμοί και άλλα τερατουργήματα δημιουργήθηκαν από τις «φιλόφρονες» και «ειρηνικές» ορδές κάποιων Άγγλων, Γάλλων, Πορτογάλων υπερπατριωτών που οδηγούσαν τους λαούς στον δρόμο του Κυρίου και κάνανε αυτά που κάνανε εις το όνομα της Πατρίδας(!), του Βασιλιά(!).

Το μικρόβιο αυτό που τόσο ύπουλα και εύστοχα, δημιούργησε ο τύραννος ήδη έχει μολώνει όλο τον κόσμο, μετατρέποντας τον πάλαι ποτέ δυνατό, ατίθασο και ελεύθερο άνθρωπο σε έρμαιο στα πόδια του τυράννου.

Αυτό εύκολα μπορεί κάποιος να το διαπιστώσει. Το μόνο που έχει να κάνει είναι να μελετήσει τους μαζάνθρώπους της μοντέρνας σημερινής κοινωνίας, τον τρόπο ζωής τους εν ολίγοις. Είναι ίσως η πρώτη φορά που στην ιστορία του ανθρώπινου γένους ο άνθρωπος φοβάται, ή έστω αδυνατεί να επιδιώξει την ελευθερία του. Έχει πλέον τόσο πολύ εθιστεί στον σημερινό απατηλό και αυτοκαταστροφικό τρόπο δουλείας και σκλαβιάς. Έχει μάθει να δέχεται κάθε έκτρωμα και παράσιτο. Έμαθε να τρέφεται με σκουπίδια. Ζει μέσα στα σκουπίδια.

**Ο εκφυλισμός της σύγχρονης κοινωνίας
έχει μετατρέψει τον άνθρωπο σ' ένα ον
φοβισμένο και εθισμένο στη δουλεία**

Όλες οι κοινωνίες που ανέπτυξαν πολιτισμό ήταν πολεμικές κοινωνίες με σεβασμό στη φυλετική καταγωγή και παράδοση

Του φαίνονται όλα φυσικά. «Αφού έτσι τα βρήκαμε γιατί να τα αλλάξουμε;» Η ανυπόφορη ηλιθιότητα των νεοαστών. Εάν ο άνθρωπος έπαγε τα δεινά του και αντιλαμβάνονταν το τι πραγματικά συμβαίνει γύρω του, ποιοι είναι οι υπεύθυνοι για όλη αυτή την νοσηρή κατάσταση, αυτομάτως θα οδηγούνταν στο να απαιτήσει την ελευθερία του... Εάν!!!

Αυτό που θα μπορούσε να τους ξυπνήσει είναι η γνώση, η δίψα για γνώση, κάτι που οι τύραννοι και οι δουλοπάροικοί τους το ξέρουν καλά, γι' αυτό άλλωστε φροντίζουν να κρατούν τον άνθρωπο στην αμάθεια. Μέσα από όλων αυτό τον οχετό σκουπιδιών είναι όντως κατόρθωμα το να παραμείνει κάποιος καθαρός, ζωντανός!!

Στον Νέο Αγωνιστή πλέον της Ιδεολογίας του Αίματος, αυτό έρχεται ως κληρονομιά. Ένας υπέρτατος θεσμός Αιμάτινου Όρκου, τόσο ιερός όσο η ζωή η ίδια. Γι' αυτόν τον αγωνιστή δεν έχει λήξει κανένας πόλεμος, εφόσον, όπως η ίδια η φύση μαρτυρά, κανένας πόλεμος δεν έχει αρχή και τέλος. Η ζωή είναι πόλεμος και ο πόλεμος ζωή!

Όλες οι κοινωνίες που έχουν αναπτύξει πολιτισμό ήταν πολεμικές κοινωνίες, με σεβασμό στην κοσμική πραγματικότητα, την φυλετική καταγωγή και παράδοση, με σεβασμό σ' αυτόν τον Αιμάτινο Όρκο. Αυτές οι κοινωνίες αποτελούνταν από άντρες που γνώριζαν να τιμούν, να καταστρέφουν μα και να δημιουργούν και από γυναίκες που τιμούσαν τον ρόλο εκείνο που η Φύση τις όρκισε να διαδραματίσουν. Αυτές ήταν οι κοινότητες των πολιτισμών.

Τόσο υγιείς, τόσο αγνές, τόσο δυνατές, τόσο ενωμένες κάτω από το Αιώνιο σύμβολο του Αίματος.

Ποια η εξέλιξη και ο πολιτισμός έπειτα από την εσκεμμένη και ύποπλη εισβολή του Ιουδαιοχριστιανισμού; Καμία. Εκτός και εάν ανάπτυξη και εξέλιξη θεωρούνται τα πανάσχημα εκτρώματα, που κάποιοι θέλουν να ονομάζουν μοντέρνα τέχνη (ζωγραφική, γλυπτική, αρχιτεκτονική κ.α). Ασχήμια, κακογουστιά, εμπόδιο στην φυσική εξέλιξη είναι όλες αυτές οι μορφές τέχνης. Όλα είναι χάρτινα, τίποτα από όλα αυτά δεν θα επιζήσει. Θεωρούν ως ανάπτυξη και εξέλιξη τα μεταλλαγμένα εκτρώματα που τρέφονται τα κοπάδια των μαζανθρώπων. Δεν είναι τυχαίο ότι όλα έχουν Αμερικανοσιωνιστική καταγωγή.

Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς από αυτό το "μοντέρνο σύστημα" τον καπιταλισμό, που μετέτρεψε τους ανθρώπους σε έρματα του καταναλωτισμού, τα ναρκωτικά, την υποδούλωση λαών και πολιτισμών τις αλληλοσφαγές, την δημιουργία ανοούσιων πολέμων, τις μοντέρνες τέχνες, την πείνα και την εξαθλίωση;..

Η μήπως τον Μεγάλο Αδερφό την Coca-Cola και το Hollywood;

Ο νέος Άριος Αγωνιστής αρνείται να συμβιβαστεί με όλα αυτά. Αυτό είναι το έγκλημά του. Πολεμάει για την ελευθερία του.

Γι' αυτό και στέκεται αλληλέγγυος στον Ισλαμικό Τζιχάντ ενάντια στους Τυράννους. Στην παρούσα κατάσταση οι μόνοι σύμμαχοι του Αρίου ανθρώπου είναι οι Ισλαμιστές Μαχητές. Τίποτα περισσότερο τίποτα λιγότερο.

«Η σημερινή στιγμή μπορεί να είναι ή να μην είναι η κατάλληλη για να εξαιολόσομε τον αγώνα, μα δεν πρέπει να τρέφουμε καμία ψευδαίσθηση, ούτε κι έχουμε το δικαίωμα, ότι θα κατακτήσομε την ελευθερία μας δίχως να πολεμήσομε. Και οι μάχες δεν θα είναι απλές συμπλοκές στους δρόμους, λιθοβολισμοί ενάντια στα δακρογόνα και μήτε ειρηνικές γενικές απεργίες. Δεν θα είναι επίσης ο ξεσηκωμός ενός οργισμένου λαού που καταστρέφει σε δυο τρεις μέρες το δυναμικό καταστολής των ολιγαρχιών που κυβερνούνε. Θα είναι ένας μακρόχρονος και αιματηρός πόλεμος που το μέτωπο του θα βρίσκεται στα λημέρια των ανταρτών, στις πόλεις, στα σπίτια των μαχητών – όπου οι δυνάμεις καταστολής θα αναζητούν τα πιο εύκολα και πιο κοντινά θύματα – στις πόλεις και στα χωριά που θα καταστρέφονται απ' τους βομβαρδισμούς του εχθρού.»

Τσε Γκεβάρα

Αλληλεγγύη
στην Αντίσταση
του Ιρακινού Λαού

Σχολεία - εργοστάσια παραγωγής δούλων

Η παιδεία του καπιταλισμού

του Heimdall

Ακόμη συχνά τους διάφορους εκσυγχρονιστές, ανθρωπιστές και λοιπούς ουμανιστές να κραυγάζουν "περισσότερα κονδάλια για την Παιδεία". Εκ πρώτης όψεως θα μπορούσε να θεωρηθεί σωστό. Αλλά το θέμα που βάζουμε εμείς είναι ποια παιδεία; και σε ποια κατεύθυνση αυτή θα κινείται;

Η Παιδεία σήμερα δεν είναι ξεκομμένη από το συνολικό πλέγμα εξουσίας που ασκείται στην Ευρώπη αλλά και στον υπόλοιπο κόσμο. Ποια είναι η παιδεία που προσφέρει το Καπιταλιστικό σύστημα; Δεν είναι ανάγκη να δώσουμε στατιστικά στοιχεία για να απεικονίσουμε μια κατάσταση που έτσι και αλλιώς την βιώνουν καθημερινά χιλιάδες νέοι. Το 1/3 του πληθυσμού της Ευρώπης είναι λειτουργικά αναλφάβητοι. Είναι γνωστό επίσης ότι πολλοί μαθητές εγκαταλείπουν το σχολείο για να μάθουν για εργασία ώστε να μπορέσουν να συντηρήσουν την οικογένειά τους που βρίσκεται κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Ένα σχολείο που αντί για ανθρώπους με δημιουργική σκέψη και κριτική, «βγάζει» αποβλακωμένα πασιγαλίζοντα πλάσματα ενταγμένα πλήρως στην σιωνιστική προπαγάνδα.

Το μεγάλο βέβαιο ψέμα των καπιταλιστών είναι αυτό περί της «δωρεάν παιδείας». Μόνο που κάθε οικογένεια χρειάζεται κάποια καταπομπόρια τησίως, για να μπορέσει να στείλει τα παιδιά σε

Η παιδεία της δημοκρατίας είναι προπαγάνδα στα μέτρα του συστήματος. Ελέγχεται από τον εβραίο και γι' αυτό πρέπει να καταπολεμηθεί και να ξεριζωθεί

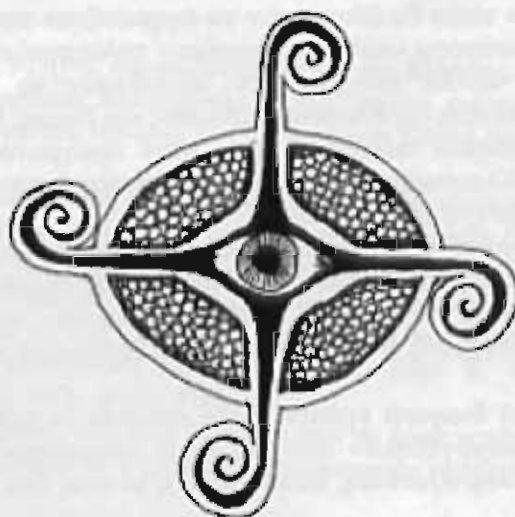
φροντιστήρια ώστε να μπορέσουν να περάσουν σε κάποια σχολή. Και αργότερα, πάλι τα ίδια και περισσότερα έξοδα για τον φοιτητή, που θα πρέπει να πληρώσει το διαμέρισμά μαζί με τα πάγια έξοδα, να πληρώνει μετακινήσεις, πολύ συχνά και τα συγγράμματα του. Όλα αυτά ενταγμένα στην δωρεάν παιδεία.

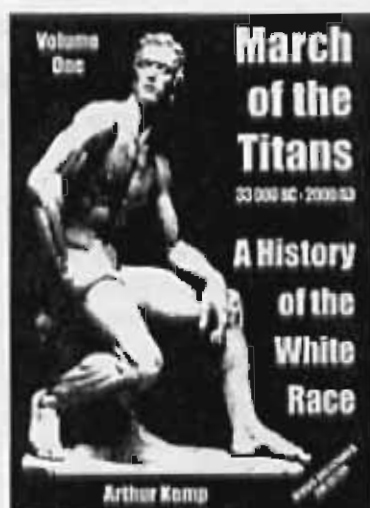
Ειδικά τώρα και με τα Ιδιωτικά πανεπιστήμια ανοίγει ένας διμέτοπος αγώνας, όπου η Κρατική Εκπαίδευση θα αποδοματωθεί ακόμα περισσότερο, δείχνοντας ξεκάθαρα πια ότι η παιδεία θα είναι προνόμιο των καπιταλιστών και της μεγαλοαστικής τάξης και όχι υποχρέωση της Πολιτείας. Σαφώς και με όλα αυτά το Κυρίαρχο σύστημα έχει κάνει την μάθηση ταξική υπόθεση, που αφήνεται στα χέρια των αστών, και όλα αυτά περί δωρεάν παιδείας είναι γελοία προσχήματα.

Η αστική δημοκρατία κατήργησε στην ουσία την Γυμναστική που ήταν βασικό μάθημα στις αρχαίες υγιείς κοινότητες, αλλά και την μουσική. Αντικατέστησε την γνώση, και την έκανε προπαγάνδα κομμένη και ραμμένη στα μέτρα και σταθμά του συστήματος. Το μόνο που μαθαίνουν «εκτός σχολιακής ύλης» οι νέοι της Ευρώπης είναι ο αντιρατσισμός και ο πολικρολετισμός ως υπέρτατες αξίες.

Αυτή η παιδεία είναι ελεγχόμενη από τον Διεθνή Εβραίο, και γι' αυτό θα πρέπει να πολεμηθεί και να ξεριζωθεί εκ βάθρων. Οχι λοιπόν σε αποπροσανατολισμούς, ότι δήθεν με περισσότερα κονδύλια θα βελτιωθεί η σημερινή παιδεία, αλλά χτύπημα στο σύστημα που γεννά αυτή την παιδεία.

Ερείς ως Εθνικοσοσιαλιστές απερίφραστα δηλώνουμε ότι αυτή η μάθηση που προσφέρεται είναι εξόχως αντιευρωπαϊκή και αντιάρια. Σε μια Εθνικοσοσιαλιστική Ευρώπη θα θεμελιωθεί η δημόσια και δωρεάν παιδεία, όπου οι Άριοι νέοι της Λευκής πατρίδος θα εμβλαπτιστούν εκ νέου στις Αρχέγονες Παραδόσεις της Φολής μας.

Ο Άρθουρ Κεμπ γεννήθηκε στη Βρετανική Ροδεσία το 1960. Σπούδασε στη Νότιο Αφρική. Από τα μέσα της δεκαετίας του '80 εργάζεται πάνω στο βιβλίο «Η πορεία των Τιτάνων - Ιστορία της Λευκής Φυλής». Το έργο αυτό, μοναδικό στο είδος του, ασκεί σημαντική επιρροή στο διεθνές Εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα, αν και κάποιες θέσεις του συγγραφέως σχετικά με τη φυλετική σύσταση των σημερινών κατοίκων της Μεσογείου έχουν προκαλέσει αντιδράσεις.

Παλαιοευρωπαϊκοί πολιτισμοί

Του Άρθουρ Κεμπ

Απόσπασμα από το βιβλίο:
«Η πορεία των Τιτάνων - Ιστορία της Λευκής Φυλής»
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: 5.000 π.Χ. - 2.500 π.Χ. Οι πρώτοι ευρωπαϊκοί
ηπειρωτικοί πολιτισμοί. Κρήτη, Ετρούσκοι.
Κοιλίδα του Ινδού ποταμού.

Με την περαιτέρω εξάπλωση της νεολιθικής επανάστασης και με τους ολοένα και περισσότερους μόνιμους οικισμούς που άρχισαν να ξεφυτρώνουν, ήταν αναπόφευκτο ότι αυτοί οι παλαιοευρωπαϊκοί και πρωτο-νορδικοί τόποι θα ξεκινούσαν να σχηματίζουν τυπικές κοινωνίες. Έτσι οι αποκαλούμενοι «παλαιοευρωπαϊκοί» πολιτισμοί είναι αυτοί, που κληροδότησαν πολλά στοιχεία που αποτέλεσαν το υπόβαθρο της κατοπινής ανάπτυξης της Κλασικής Ελλάδος και Ρώμης. Μολονότι αυτοί οι παλαιοευρωπαϊκοί πολιτισμοί ήταν στην πραγματικότητα εντελώς διάφοροι της Κλασικής Ελλάδος και της Ρώμης, συχνά θεωρούνται, λανθασμένα, σαν ένα και το αυτό.

Οι πρωταρχικοί ή παλαιοευρωπαϊκοί οικισμοί κυριαρχούσαν σε απέραντες εκτάσεις της Ευρώπης και της Ρωσίας εξαπλωμένοι από τα δεξιά της Ιταλίας μέχρι την Μαύρη Θάλασσα, περιλαμβάνοντας ολόκληρες τις σύγχρονη Αυστρία, Ουγγαρία, Βουλγαρία και εν μέρει την Ουκρανία.

Η σημαντική διαφορά έγκειται όμως στο πως οι παλαιοευρωπαϊκοί πολιτισμοί δημιουργήθηκαν από ιθαγενείς ηπειρωτικούς Ευρωπαίους (πρωτο-Νορδικούς, Αλπικούς, Μεσογειακούς με τους δύο τελευταίους να

Αποψη της Κνωσσοῦ ὡς εἶναι σήμερα. Ἡ Κνωσσοῦς ἦταν εἰσὶν ὁ τόπος τοῦ θρωϊκοῦ Μινωταύρου καὶ τοῦ λαβυρίνθου ἐντὸς τοῦ οὗοιοῦ αὐτὸς ζῶσε.

αποτελούν την πλειοψηφία), ενώ οι κλασσικοί πολιτισμοὶ Ελλάδος καὶ Ρώμης αναπτύχθηκαν λόγω των εισβολῶν Ἰνδοευρωπαϊῶν ἢ Νορδικῶν που ἀρχισαν γύρω στο 5.000 π.Χ.

Στους ηπειρωτικούς παλαιοευρωπαϊκούς πολιτισμούς ανήκαν, στο Αιγαίο ο κρητικός πολιτισμός με ἐπίκεντρο την Κνωσσοῦ στην νήσο της Κρήτης, ἡ πόλη-κράτος της Τροίας τοποθετημένη παρακείμενα τῶν Δαρδανελίων της Μικρᾶς Ἀσίας, κάποιες μικρότερες πόλεις-κράτη στην ελληνική ηπειρωτικῆ-χώρα καὶ οἱ Ετρούσκοι στην Ἰταλία.

Αὐτές οἱ πόλεις-κράτη ἦταν οἱ πρώτες που κατέργευσαν πριν ἀπὸ τις μαζικὲς Ἰνδοευρωπαϊκὲς εισβολές, λαοὶ που κατείχαν την τέχνη της επεξεργασίας του χαλκοῦ.

Ανακατιζόμενοι με τους Ἰνδοευρωπαϊκούς, οἱ Παλαιοευρωπαῖοι σε μεγάλο βαθμὸ εξαφανίστηκαν κι αὐτὸ τὸ μίγμα Λευκῶν ἀνθρώπων αποτέλεσε την βάση για την δημιουργία της μυκηναϊκῆς κουλτοῦρας, ἡ οὗοία αντικατέστησε τον κρητικὸ πολιτισμὸ ὡς κυρίαρχη δὺναμη στο Αιγαίο.

ΚΡΗΤΗ

Τὸ νησί της Κρήτης, εὐρισκόμενο νοτιῶς της Ελλάδος, αποτελοῦσε τὸ κέντρο του κρητικῶ πολιτισμοῦ, ονομαζόμενου ἐπίσης ὡς μινωικὸ πολιτισμὸ (λόγω του Μίνωος, τοῦ ισχυρότερου Κρήτα βασιλέα κατὰ τον μῦθο).

Ἡ ἀρχική μεσογειακὴ φυλετικὴ σύνθεση αὐτοῦ τοῦ πρώτου κρητικῶ πολιτισμοῦ ἐπιβεβαιώθηκε ἀπὸ τους ἀνατόμους Bowdly Dawkins, W. L. H. Duckworth καὶ Felix von Lauschan, οἱ οὗοιοι ἀνασκάψανε καὶ ἐξετάσανε σκελετικὰ υπολείμματα στην Κρήτη: ὁμοφώνως κατέληξαν στο συμπέρασμα ὅτι οἱ ὅλοι οἱ Κρήτες (οἱ τωρινοὶ κατ' οὗοσία διαφέρουν) ἀνήκαν στην μεσογειακὴ υποφυλὴ. (Race, John R. Baker, Oxford University Press, 1974, σελίδα 516).

Ὅμοιες σκελετικὲς ἐνδείξεις δίδονται ἀπὸ τα ἔργα τέχνης που ἀφησαν οἱ Κρήτες, ἐιδικότερα σε παραστάσεις κοινωνικῶν συμβάντων, οἱ οὗοιες

Αναπαράσταση του ανακτόρου της Κνωσού στο νησί της Κρήτης - ένα υπέροχο δείγμα παλαιοερωπαϊκού πολιτισμού στο απόγειο του. Τα ερείπια του ανακτόρου άντεξαν στην σεισμική καταστροφή και στην καταστροφή ενός λιθινού πολέμου με την πτώση των παλαιοερωπαϊκών πολιτισμών λόγω των Νορδικών Ινδοερωπαίων εισβολών. Η αναπαράσταση βασίζεται σε αρχαιολογικά στοιχεία.

οπάρχουν ακόμα επάνω στους τοίχους των τωρινών ερειπίων του μεγάλου κρητικού ανακτόρου στην Κνωσό.

Από το 3.000 π.Χ. η Κρήτη είχε επαφή με τον ανθηρό αιγυπτιακό πολιτισμό, και πολλά κρητικά θρησκευτικά έθιμα και κοινωνικά ήθη ελήφθησαν άμεσα από την Αίγυπτο. Ζώντας σε μια νησιωτική πολιτεία, θα ήταν αρκετά λογικό οι Κρήτες να ανέπτυσαν τις τεχνικές ναυσιπλοΐας.

Οι Κρήτες κυβερνούντουσαν από έναν υπέρ βασιλέα, ο οποίος είχε την κατοικία του στην Κνωσό. Ένα ανάκτορο με όλα τα καλά και το πλέον πολυτελές της εποχής.

Η πόλη της Κνωσού εμφανίζεται να έχει καταστραφεί από έναν σεισμό στο 1.400 π.Χ. - το αποτέλεσμα της titάνιας ηφαιστειακής έκρηξης που κατέστρεψε τον γειτονικό νησιωτικό πολιτισμό της Σαντορίνης. Όπως και να έχει όμως, αρκετά τεχνουργήματα έχουν διασωθεί, ώστε να αποδώσουν μία πλήρη εικόνα των φυλετικών τύπων που κατοικούσαν στο νησί όπως είχε διαμορφωθεί. Οι περισσότεροι τοίχοι είχαν ζωγραφισμένη επιφάνεια, διακοσμημένοι με καλοδομημένες τοιχογραφίες, με το επιφανέστερο κρητικό άθλημα, τα «ταυροκαθάψια», στο οποίο άριστοι αθλητές θα άρπαζαν έναν μαινόμενο ταύρο από τα κέρατα, φέρνοντας τούμπα ανάποδα κατά μήκος του σώματος του ταύρου.

Η μινωική τέχνη απεικονίζει σαγηνευτικά την φύση και την κοινωνία της εποχής - άνδρες και γυναίκες ενδεδυμένοι ανάλογα με το θερμό κλίμα, με τις γυναίκες γυμνόστητες, και τους άνδρες αγένειους. Οι αρχαίοι Κρήτες ακολούθησαν την αιγυπτιακή τεχνοτροπία, ζωγραφίζοντας τους άνδρες με ερυθρή επιδερμίδα και τις γυναίκες με άσπρη. Ασολούδια, φωτά, θαλασσινές δημιουργίες και δελφίνια

«Η θεά με τα φίδια». Αγαλματίδιο του παλαιοερωπαϊκού πολιτισμού της Κρήτης. Μεγάλος αριθμός έργων τέχνης σαν αυτά έχουν διασωθεί σε εξαιρετικά καλή κατάσταση, παρέχοντας μια άριστη ευκαιρία να παρατηρήσουμε τους φολετικούς τοπούς των Παλαιοερωπαίων.

Μία έξοχη απεικόνιση τριών παλαιοευρωπαϊκών ή μεσογειακών φυλετικών τύπων, σε μια τοιχογραφία στην Κνωσό. Οι σχέσεις μεταξύ αυτού του αρχαίου πολιτισμού και της αρχαίας Αιγύπτου είναι διαπιστωμένες από διασωθείσες επιγραφές και, πράγματι, οι καλλιτέχνες στην Κνωσό υιοθετώντας στοιχεία της αιγυπτιακής τεχνοτροπίας, παρίσταναν τους άνδρες με κόκκινο δέρμα και τις γυναίκες με λευκό δέρμα.

παρουσιάζονται κυρίως στα καλλιτεχνήματά τους, αποδεικνύοντας ότι η κοινωνία τους ήταν προοδευμένη και αρκετά πλούσια για να ασχολείται με δραστηριότητες πέραν της κάλυψης των βασικών αναγκών.

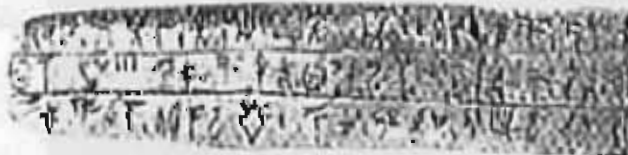
Μία σημαντική πρωτοπορία του κρητικού παλατιού της Κνωσού αποτέλεσε το πρώτο αποχετευτικό σύστημα - το πρώτο καζανάκι τουαλέτας στον κόσμο.

Η ακριβής ημερομηνία της πτώσης του κρητικού πολιτισμού δεν είναι δυστυχώς καταγεγραμμένη, πάντως έπαιξε να λειτουργεί σαν μονάδα πολιτισμού, όταν το νησί κατακλύστηκε από ένα ινδοευρωπαϊκό νορδικό φύλο (tribe), τους Μυκηναίους, περί το 1.500 π.Χ.

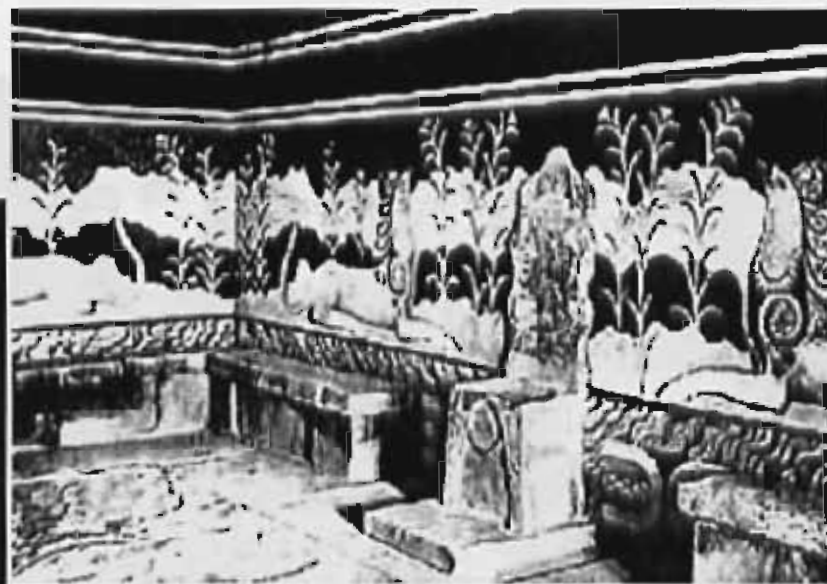
Οι Κρήτες ήταν αυτοί που ανακατεύτηκαν φυσικά με τους Μυκηναίους, και αργότερα αποτέλεσαν αναπόσπαστο μέρος του πολιτισμού της κλασικής Ελλάδος.

Το 1900, ένας Βρετανός αρχαιολόγος, ο Sir Arthur Evans, επανεξερεύνησε την Κνωσό και βρήκε πήλινες πινακίδες με δύο τύπους γραφής, χρονολογημένες γύρω στο 2.000 π.Χ.

Τις αποκάλεσε Γραμμική Γραφή Α και Γραμμική Β, πιθανώς τα παλαιότερα πιστοποιημένα είδη ευρωπαϊκής ηπειρωτικής γραφής (εφ'

Πήλινη πινακίδα με Γραμμική Γραφή Β, γύρω στο 1.800 π.Χ. Ινδοευρωπαϊκή μυκηναϊκή γραφή. Βρέθηκε στην Κρήτη.

Ο παλαιότερος θρόνος στον κόσμο, ο θρόνος του Μίνωος (γύρω στο 2.000 π.Χ.), παραμένει ακόμα στην αρχική του θέση στα ερείπια της Κνωσσού, φτιαγμένος από πέτρα κι ενσωματωμένος στον τοίχο.

όσον απορριφθούν ως τέτοια η ευρεθείσα «πλάκα γραφής» στα σπήλαια της «Mes d' Azil» στην Γαλλία και η «Tatria Table» στην Ρουμανία).

Κατοπινή έρευνα έδειξε ότι η Γραμμική Γραφή Β ήταν μυκηναϊκό σόστημα γραφής (το οποίο κι έχει αποκρυπτογραφηθεί), ενώ η Γραμμική Α είναι γνήσια κρητική γραφή (και δεν έχει αποκρυπτογραφηθεί).

ΤΡΟΙΑ

Γύρω στο 750 π.Χ., δύο μεγάλα έπη, η Ιλιάδα και η Οδύσσεια, καταγράφηκαν και αποδόθηκαν από τον τυφλό ποιητή Όμηρο. Η Ιλιάδα περιγράφει τον πόλεμο μεταξύ των ελληνικών πόλεων-κρατών και της πόλης της Τροίας, ενώ η Οδύσσεια αναφέρεται στις περιπέτειες ενός βασιλιά του Ιονίου, του Οδυσσέα, κατά την διάρκεια του ταξιδιού της επιστροφής του στον οίκο του μετά την λήξη του πολέμου με την Τροία.

Για πολλά χρόνια η πόλη της Τροίας εθεωρείτο ότι υπήρχε μονάχα στα ομηρικά ποιήματα και είχε να κάνει με την περίφημη ιστορία του Δουρείου Ιππου. Η πόλη της Τροίας υπήρχε ωστόσο, ανακαλύφθηκε το 1870 από την δράση ενός ερασιτέχνη αρχαιολόγου, του Heinrich Schliemann. Εν τούτοις δεν ανακαλύφθηκε μόνο μία πόλη, άλλα ο Schliemann ξέβαψε συνολικά εννέα πόλεις, η μία χτισμένη πάνω στην άλλη, δείγματα μιας ολόκληρης ιστορικής περιόδου για την οποία πολύ λίγα είναι γνωστά.

Η παλαιότερη πόλη τοποθετείται περί το 3.000 π.Χ. και οι υπόλοιπες πόλεις (αποκαλούμενες Τροία Ι - ΙΧ) κατεστράφησαν διαδοχικά από σεισμούς, πυρκαγιές ή πολέμους, όπως διηγούνται τα έπη του Ομήρου. Είναι δύσκολο να προσδιοριστεί μετά βεβαιότητας κατά πόσο μέρος της ιστορίας του δούρειου ίππου αληθεύει (με το οποίο Έλληνες στρατιώτες υποτίθεται ότι καταφέρνανε να αλώσουν την πόλη της Τροίας, ξεγελώντας

Η πόλη της Τροίας δεν ήταν αποκόμμα της φαντασίας του Ομήρου. Υπήρχε πραγματικά και ανακαλύφθηκε από τον Γερμανό αρχαιολόγο Heinrich Schliemann (πάνω δεξιά). Εννέα διαφορετικές πόλεις βρίσκονται χτισμένες στην ίδια τοποθεσία, η μία πάνω στην άλλη, και πολύ λίγη είναι γνωστή σχετικά με την παλαιότερη. Η φωτογραφία πάνω αριστερά δείχνει τον κύριο βορειοανατολικό πύργο της έκτης πόλης. Τα σκαλιά στα δεξιά και τα τείχη δίπλα σε αυτά και στην βάση του πύργου χρονολογούνται κατά την όγδοη πόλη. Το τείχος άκρη αριστερά της εικόνας τοποθετείται κατά την περίοδο ανοικοδόμησης της πόλης από τους Ρωμαίους. Πρωταρχικά η Τροία ανήκε στους παλαιοεσρωπαϊκούς πολιτισμούς και κατακτήθηκε από πολλές δυνάμεις κατά την διάρκεια της ιστορίας της; μαρτυρείται από τα εννέα διαφορετικά στρώματα που βρέθηκαν.

τους Τρώες κρομμένοι μέσα σε αυτό, έπειτα από μια ανεπιτυχή πολιορκία της Τροίας κοντά στα δέκα χρόνια), ενδέχεται όμως να έχει κάποια βάση στην πραγματικότητα αφού η Τροία και πολλές ελληνικές πόλεις-κράτη βρίσκονταν σε αναμεταξύ τους πόλεμο κατά το 1.200 π.Χ.

Η τελευταία τρωική πόλη, η νοούμερο IX (9), εμφανίζεται ως ελληνική πόλη και αργότερα ως ρωμαϊκή, γνωστή ως Ιλιον.

Με τον καιρό η Τροία παρήκμασε, οι μεγάλες ινδοευρωπαϊκές εισβολές στην κυρίως Ελλάδα είχαν ήδη ξεκινήσει, κι έτσι είναι πιθανό αυτή η πόλη να έχει καταστραφεί κατά την διάρκεια μιας εξ αυτών των εισβολών.

- Συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος -

«Οι αστοί βλέπουν σε μας μια δικλείδα ασφαλείας, που θα τους σώσει από τον κομμουνισμό. Δεν ενδιαφέρονται πραγματικά για τις ιδέες μας ή για τη σωτηρία της Φυλής και του Έθνους. Απλά πιστεύουν ότι εμείς εγγυόμαστε την ασφάλεια και την ηουχία τους...

Μην κάνετε το λάθος να πιστέψετε ότι θα διατάσουμε να πούμε ανοιχτά ποιοι είμαστε. Πλησιάζει η μέρα που θα τα πούμε όλα! Τότε θα μάθετε ότι εμείς δεν είμαστε η αστυνομία που προστατεύει την ηουχία και την ασφάλεια των αστών! Τότε θα τρομάξετε μπροστά στα επαναστατικά μας αιτήματα!

Σήμερα, ο λαός γνωρίζει ότι εμείς υπερασπιζόμαστε την ιδέα του Έθνους. Σύντομα θα μάθει επίσης ότι εμείς βρισκόμαστε στην πρωτοπορία του αγώνα για τον Σοσιαλισμό!»

Δρ Γιόζεφ Γκαίμπελς

Από τη Φαιοκόκκινη Σκοπιά

Οι επιπτώσεις ενός λάθους συνθήματος

Ούτε δεξιά... ούτε αριστερά;

Του Heimdall

Από την πρώτη στιγμή που ο Εθνικοσοσιαλισμός (ως κοσμοθεωρία και βιοθεωρία), συγκροτήθηκε σε πολιτικό μαζικό κίνημα, τέθηκε αμείλικτα το ερώτημα : «Είστε δεξιοί ή αριστεροί». Η απάντηση στο ερώτημα ήταν, ότι δεν είμαστε ούτε δεξιοί ούτε αριστεροί. Καλό λοιπόν θα ήταν να δούμε πως και γιατί, τεκμηριώθηκε ιδεολογικά η παραπάνω θέση. Η διακήρυξη των Ισπανών φαλαγγιτών του Χοσέ Αντόνιο Πρίμο ντε Ριβέρα, μας βοηθά να δούμε πως προσέγγιζαν το όλο ζήτημα οι "ιστορικοί" εθνικοσοσιαλιστές. *«Το σημερινό κίνημα δεν ανήκει ούτε στην Δεξιά ούτε στην Αριστερά, γιατί κατά βάθος δεξιά δεν σημαίνει τίποτε άλλο από μια φιλοδοξία να διατηρηθεί μια άδικη οικονομική οργάνωση, ενώ η αριστερά δεν είναι άλλο από την επιθυμία ανατροπής συθέμελης μιας οικονομικής οργάνωσης, αδιαφορώντας αν με την μετατροπή αυτή θα παραμερισθούν και χρήσιμα πράγματα. Παράλληλα πρέπει να γνωρίζουν ότι το κίνημά μας δεν θα επιτρέψει ποτέ να το επισκιάσουν τα συμφέροντα των ομάδων ή τα ταξικά συμφέροντα που φωλιάζουν κάτω από την επιφανειακή διαίρεση της δεξιάς και της αριστεράς».*

Από αυτό το μικρό τμήμα της διακήρυξης των Ισπανών φαλαγγιτών, μας φανερώνεται με ένα καθαρό τρόπο το πώς σκέφτονταν και σκέφτονται οι "ορθόδοξοι" εθνικοσοσιαλιστές για το συγκεκριμένο ζήτημα.

ΣΩΣΤΕΣ ΚΡΙΣΕΙΣ, ΛΑΘΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ο Πρίμο ντε Ριβέρα στην προκειμένη περίπτωση, είναι σωστός στην κρίση του για τις έννοιες δεξιά και αριστερά. Όντως, η δεξιά θέλει και αγωνίζεται για την διατήρηση του υπάρχοντος οικονομικού συστήματος, που είναι ο καπιταλισμός. Από την άλλη, όντως, η αριστερά θέλει το γκρέμισμα αυτού του συστήματος συθέμελα, γιατί ο πραγματικός σοσιαλισμός μόνο με μια ριζική επανάσταση μπορεί να πραγματοποιηθεί και να πετύχει, πάνω από τα ερείπια της αστικής τάξης.

Ενώ λοιπόν ο Πρίμο ντε Ριβέρα έχει πολύ σωστά σταθεί και αναλύσει τις πιο πάνω έννοιες και, ως επαναστάτης, θα ήταν αναμενόμενο να ταχθεί με το μέρος της αριστεράς, είδαμε πιο πάνω

ότι την αρνείται. Η αιτιολογία του, έρχεται πάλι μέσα από την ίδια διακήρυξη. «Η πατρίδα είναι μια ολοκληρωμένη ενότητα στην οποία συμμετέχουν όλα τα άτομα και όλες οι τάξεις, οσδήποτε καταγράφηκε ιστορικά σαν εναλλακτική πολιτική πρόταση πέραν της δεξιάς και της αριστεράς». Το πολιτικό συμπέρασμα εδώ, είναι εντελώς λανθασμένο.

Σε συνθήκες καπιταλισμού, η πατρίδα παύει να είναι μια ολοκληρωμένη ενότητα και γίνεται υποχείριο στα χέρια μιας ολιγαρχίας του πλούτου που αποτελεί την αστική τάξη. Αυτή η συγκεκριμένη τάξη μαζί με τις κυβερνήσεις της, χρησιμοποιεί την πατρίδα και τον λαό για να εξυιτηρήσει συγκεκριμένα συμφέροντα με σκοπό την αύξηση των κερδών της. Ο Πρίμο ντε Ριβέρα, μην έχοντας συνειδητοποιήσει τον ρόλο της αστικής τάξης που εκπροσωπείται από την δεξιά, την αναγνωρίζει, λέγοντας ότι πρέπει να υπάρχει, συμμετέχοντας μάλιστα στην ζωή του τόπου. Έτσι όμως δεν της αφαιρεί κανένα δικαίωμα. Αντί λοιπόν για τη ριζική ανατροπή του συστήματος, προτείνει ένα μεταρρυθμιστικό ρόλο, με τον απλό «έλεγχο» της κυρίαρχης τάξης.

Η ιστορική πορεία των επαναστάσεων μας διδάσκει κατά τρόπο σαφή, ότι μόνο με την εξόντωση της κυρίαρχης τάξης (σήμερα αστικής), μπορεί μια επανάσταση να προχωρήσει ανεξάρτητη (τουλάχιστον στο εσωτερικό της χώρας).

Οι φαλαγγίτες αρνούμενοι να δούνε αυτήν την πραγματικότητα "πληρώσανε" αργότερα την πίστη τους στον αντιδραστικό Φράνκο, που υπήρξε η επιλογή της άρχουσας τάξης. Το σύστημα ανάλογα με τις περιστάσεις, μπορεί να φορέσει χωρίς κανένα δισταγμό την μάσκα του πατριώτη, ή του διεθνιστή, μόνο όμως με την ανατροπή του, μπορεί να αποτελέσει γεγονός η ενότητα της πατρίδας και η λαϊκή εξουσία. Μια ανατροπή που ούτε στην Γερμανία έγινε, με αποτέλεσμα η δευτερή επανάσταση που ζητούσαν τα (SA) να αποτύχει, λόγω της πλουτοκρατικής ελίτ που επεδίωξε, πιέζοντας τον Αδόλφο Χίτλερ, τη διάλυσή τους.

ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Το ιστορικό και λαβημένο αυτό σύνθημα όχι μόνο δεν έπαψε, αλλά αναπτύχθηκε και μετά τον πόλεμο. Η νίκη των συμμάχων δημιούργησε νέες συνθήκες στην Ευρώπη αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι εθνικοσοσιαλιστές, αντί να προσαρμόσουν την τακτική τους στις νέες αυτές συνθήκες, παρέμειναν προσηλωμένοι στο ίδιο πεπαιωμένο και οριστικά αποτυχημένο σύνθημα.

Ενώ λοιπόν στην Δυτική Ευρώπη ο καπιταλισμός με γοργά βήματα αναπτυσσόταν διαρκώς, όταν οι ταξικές αντιθέσεις βάραιναν με τις δημιουργίες των μονοπωλίων και των πολυεθνικών κολοσσών από την μια, και τις στρατιές ανέργων και εξαθλιωμένων μαζών από την άλλη, με τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και την διάλυση κάθε συλλογικού πνεύματος να αποτελούν μια νέα πραγματικότητα, το κίνημα, αντί να επικεντρώσει τα πορά και την κριτική του στο

κυρίαρχο σόστημα, αντιθέτως πορεύτηκε με μια αστεία αντικομμουνιστική ρητορεία και πρακτική, που βοηθούσε και έπαιζε τον ρόλο, έστω και αβέλητα, του φιλελευθερισμού. Έτσι το ούτε δεξιά- ούτε αριστερά, έγινε στην ουσία ΟΧΙ στην δικτατορία της Ε.Σ.Σ.Δ και ΝΑΙ στην δικτατορία του κεφαλαίου, της Ευρώπης και της Αμερικής.

Αποτέλεσμα όλης αυτής της τακτικής ήταν να δημιουργηθεί σύγχυση και να συγχωνυθούν αντεπαναστατικούς συντηρητικούς κύκλους με όσους αναφέρονταν στον εθνικοσοσιαλισμό. Κάποιες φωνές πρωτοπόρες και ανεξάρτητες από την Ευρώπη, ήταν αδύναμες για να αλλάξουν την νέα νοοτροπία που είχε διαμορφωθεί.

ΤΑΞΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ - "ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ" ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Αυτοί που σήμερα είναι στην ουσία, οι υπέρμαχοι του συνθήματος «ούτε δεξιά ούτε αριστερά», είναι τα ίδια τα φιλελεύθερα και σοσιαλδημοκρατικά κόμματα. Τελευταία και στην χώρα μας ακούμε συχνά τους αρχηγίσκους των κομμάτων, να μιλάνε για «σπάσιμο των τειχών», να ζητάνε να «κατεβάσουμε τις κομματικές σημαίες υψώνοντας τις εθνικές», να λένε ότι οι παλιοί διαχωρισμοί ανάμεσα σε αριστερούς και δεξιούς δεν υφίστανται πλέον. Ο λόγος προφανής. Η Δεξιά με το οικονομικοπολιτικό κατεστημένο που εκπροσωπεί αναζητά ενταγμένη στήριξη από τα λαϊκά στρώματα, αφού οι συνθήκες του παγκοσμιοποιημένου πλέον καπιταλισμού τα έχουν τσακίσει. Με το να λέμε και "εμείς" το ίδιο, δεν συντασσόμαστε με την κυρίαρχη τάξη.

Από την στιγμή που δεχόμαστε όλες τις αρνητικές συνέπειες που κουβαλά ο καπιταλισμός (πολυπολιτισμός, φυλετικές επιμεμιξίες, μόλυνση του περιβάλλοντος κ.α), πρέπει να αναγνωρίσουμε και μια άλλη αλήθεια. Αυτή η αλήθεια είναι ότι, σε συνθήκες ελεύθερης αγοράς, θα υπάρχει και θα εντείνεται η ταξική πάλη. Την ταξική πάλη δεν την γέννησε κανείς Μαρξ, είναι απόρροια του αντιανθρώπινου καπιταλισμού. Από την μια θα στέκουν οι εκμεταλλευτές μεγαλοαστοί (και φυσικά απάτριδες, αφού το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα) και από την άλλη οι εκμεταλλεζόμενοι (εργάτες και λαϊκά στρώματα). Και όσο θα υπάρχει καπιταλισμός δεν θα υπάρξει ποτέ ταξική και κοινωνική εκχειρία. Να γιατί ποτέ δεν θα πέσουν τα τείχη μεταξύ δεξιάς και αριστεράς, να γιατί είμαστε αριστεροί.

Από την εποχή ακόμα της συγκρότησης των Ε/Σ και Φασιστικών κομμάτων κατά τον Μεσοπόλεμο υπήρχαν αυτές οι δυο «τάσεις» μέσα στα κινήματα. Από την μια ήταν αυτοί που δεν αναγνώριζαν την ταξική πάλη και μιλούσαν περί αφομοίωσης των τάξεων από την πατρίδα (σοσιαλδημοκρατισμός), ενώ από την άλλη μεριά οι αριστεροί Ε/Σ είχαν διαβλέψει τον κίνδυνο από την διατήρηση της άρχουσας τάξης και ζητούσαν το τσάκισμά της προς όφελος της επανάστασης (Γκ. Στράουσερ, Ε.Ραιμ κ.α).

Ακόμα χειρότερα αρκετά χρόνια μετά τον πόλεμο, οι «δεξιοί Ε/Σ» μαζί με ακροδεξιούς και άλλους καίτοι φετιχιστές και

δογματικούς δημιούργησαν ένα αντιδραστικό κίνημα. Μασκαρεμένη σε εθνικοσοσιαλισμό, η ακροδεξιά θα συνεχίσει την πολιτική ταύτιση με θεομότης του κράτους, όπως η εκκλησία, ο στρατός και η αστυνομία και θα αρκείται σε "μεγάλα" λόγια περί φολετικής πολιτικής και διώξιμο των "λαθρομεταναστών".

Ο εθνικοσοσιαλισμός πράγματι είναι ένα κίνημα της αριστεράς. Είμαστε αριστεροί γιατί επιδιώκουμε την ολική αντίθεση με το σύστημα και την ανατροπή του καπιταλισμού μαζί με την αστική τάξη, για την σοσιαλιστική πατρίδα και οικονομία. Είμαστε αριστεροί γιατί το δίκαιο είναι με το μέρος των κολασμένων αυτής της γης γιατί εν τέλει προτιμούμε την επανάσταση από την μεταρρύθμιση.

Ο κόσμος θα γίνει καλύτερος μόνον όταν ο τελευταίος καπιταλιστής κρεμαστεί από τα έντερα του τελευταίου γραφειοκράτη.

Για μας κάθε εθνικό θέμα συνδέεται άμεσα με έναν πιο ριζοσπαστικό σοσιαλισμό. Εσείς [οι ακροδεξιοί], συνεχώς συγχέετε το Σύστημα με τα πρόσωπα. Αλλά αυτό που αμφισβητούμε εμείς είναι το ίδιο το Σύστημα και όχι τα εκάστοτε πρόσωπα που το εκφράζουν!

Γιόζεφ Γκράιμπελς

Πολλά έχουν λεχθεί για τους αστούς και την αστική κοινωνία. Ελάχιστοι όμως για τους συνειδητοποιημένους εχθρούς της, τους αντιαστούς. Σκοπός του άρθρου που ακολουθεί είναι να αναδείξει τις αρετές των αντιαστών μέσα στο μικρό περιβάριο που μας δίνει το περιοδικό.

Ο Αντιαστός

Του Γιαγκούλα

- Ο** αντιαστός είναι ο συνειδητοποιημένος εχθρός του αστικού Κράτους.
- Ο αντιαστός δεν έχει ιδεολογία. Πιστεύει στο Χάος.
  - Ο αντιαστός δεν έχει θρησκεία μήτε Θεό. Πιστεύει στον εαυτό του, όπως και όλοι οι άλλοι εξάλλου....
  - Ο αντιαστός δεν είναι ανοιχτό άτομο. Είναι περιβαριακός και τωσιστρειφής.
  - Ο αντιαστός οίβεται μόνον όσους πραγματικά οίβονται αυτόν (ποτέ ανθρώπους της αστικής κοινωνίας).
  - Ο αντιαστός έχει ταξική συνείδηση. Ανήκει είτε στο Προλεταριάτο (λούμπεν και μη) είτε στον Υπόκοσμο.
  - Ο αντιαστός δεν έχει εθνική και φυλετική συνείδηση. Όποιος μάχεται το αστικό Κράτος είναι σύντροφός του.
  - Ο αντιαστός δεν πιστεύει στον θεσμό της Οικογένειας.
  - Ο αντιαστός είναι ένας ρομαντικός αλήτης.
  - Ο αντιαστός μισεί θανάσιμα ό,τι έχει σχέση με το Αστικό Κράτος.
  - Οι άνθρωποι του Κράτους είναι γι' αυτόν οι μεγαλύτεροι εχθροί.
  - Ο αντιαστός οίβεται την ζωή των ζώων περισσότερο από αυτή των αστών.
  - Ο αντιαστός είναι εχθρός της Εκκλησίας. Βλέπει το παπαδαριό σαν έναν λύκο που φυλάει τα «πρόβατα» της τάξεώς του.
  - Ο αντιαστός μισεί την «γνώση» που του προσφέρει το Κράτος. Δημόσια και μη. Πιστεύει στην γνώση του δρόμου.
  - Ο αντιαστός πιστεύει βαθύτατα στην φιλία που σφραγίστηκε με αίμα, μέσα από τον αντιαστικό αγώνα. Ο αντιαστός έχει φίλους μόνο ανθρώπους της «κάστας» του.
  - Ο αντιαστός μισεί αυτούς που πουλάνε τον θάνατο στις τάξεις του (παπάδες, μπάτσους, δικαστές κλπ). Πρίζα, Αίδη, λιμοκτονία, αρρώστιες....
  - Ο αντιαστός δεν νιώθει ΠΟΤΕ τύψεις για οποιαδήποτε (δίκαιη) πράξη του.
- Δίκαιο για τον αντιαστό είναι ό,τι σκοτώνει τον αστό (το αντίστροφο για τον αστό).
- Ο αντιαστός δεν πίνει ΠΟΤΕ ναρκωτικά διότι κινδυνεύει να πέσει στην παγίδα του ουστήματος. Φιλάχεται μόνο με αλκοόλ.
  - Προσοχή: Ο αντιαστός δεν καταλήγει ποτέ ένας αλκοολικός.
  - Ο αντιαστός συναντάει παντού τρικλοποδιές στον δρόμο του.
  - Ο καλός αντιαστός τις ξεπερνάει πάντα....

Ο αντσιαστός είναι ένας κατατρεγμένος, δεν έχει σπίτι και γειτονιά.

Ο αντσιαστός μισεί την νόμιμη εργασία. Το πιο συνηθισμένο επάγγελμα γι' αυτόν είναι το επάγγελμα του Κλέφτη. Ο αντσιαστός κλέβει ό,τι είχε συνηθίσει έως τώρα να κλέβει αυτόν. Ο αντσιαστός κλέβει και από το μη-συνειδητοποιημένο Προλεταριάτο-Υπόκοσμο.

Α! ξέχασα να σας πω ότι ο αντσιαστός επίσης εξασκεί το επάγγελμα του εμπόρου ναρκωτικών, όπλων, καθώς και «λευκής σαρκός» (αν ξέχασα κάποιο άλλο συγχωρήστε με).

Ο αντσιαστός πουλάει την πραγματικότητα του ΜΟΝΟ στους ανθρώπους της αστικής κοινωνίας. ΠΟΤΕ στις τάξεις του που ήδη δηλητηριάζονται από τα ναρκωτικά του Κράτους.

Το Κράτος πάλι από πλευράς του, δεν πουλά ποτέ ναρκωτικά στην αστική τάξη. Αυτή την δουλειά την αναλαμβάνει ο αντσιαστός.

Ο Κρατικός έμπορος ναρκωτικών τρώει ποινή εάν τον πιάσουν από μια μέρα μέχρι μερικούς μήνες το πολύ!! (για να θολάνουν τα μάτια στους προλεταριούς). Ο αντσιαστός έμπορος πολλές φορές τρώει ιούβια.

Ο αντσιαστός για το Κράτος είναι ένας Τρομοκράτης. Ο αντσιαστός πιστεύει στο ακριβώς αντίθετο, αναδεικνύοντας την «Τρομοκρατία» ενάντια στο Κράτος ως Μεγάλη Αρετή.

Τα μέσα που εξασκεί την Τρομοκρατία του ο αντσιαστός είναι τα εξής:

Μπόμπες κάθε είδους, από δυναμίτιδα, γκαζάκια μέχρι και μολότοφ. Καταστροφή της δημόσιας περιουσίας. Το «δημόσια» δεν έχει καμία εντελώς σχέση με την πραγματικότητα. Τα πάντα ανήκουν στην αστική κοινωνία. Ο αντσιαστός καταστρέφει τα «πάντα»!

Ο αντσιαστός δεν πιστεύει στο χρήμα. Έχει μάθει όμως να το αξιοποιεί καταλλήλως. Εξάλλου ο αντσιαστός δεν έχει ως σκοπό του ούτε την αγορά κάποιας βίλας ούτε κάποιας μεγαλοεπιχείρησης, το χρήμα του είναι αναγκαίο για τον αντσιαστικό του αγώνα.

Ο αντσιαστός δεν πληρώνει ποτέ φόρους. Όπως είπαμε και πιο πριν προτιμάει επαγγέλματα μη-φορολογούμενα, δηλαδή παράνομα.

Ό,τι είναι παράνομο είναι για τον αντσιαστό καλό. Ποτέ μην το ξεχνάτε αυτό.

Τα επαγγέλματα που απειχθάνεται θάνασμα ο αντσιαστός είναι τα εξής:

Μπάτσος, δικαστής-δικηγόρος, τραπεζίτης, στρατιωτικός (κάθε Κρατικό «ένστολο»), εισαγγελέας, πολιτικός, βαποράκι (διανομέας *αρέζας*) της αυτονομίας, και γενικώς κάθε καριόλης φρουρός του Αστικού Κράτους...

Ο αντσιαστός δεν είναι άνθρωπος των αισθημάτων. Πιστεύει ότι στους παραπάνω αξίζει μόνο ο θάνατος ως πληρωμή, για τις νόμιμες υπηρεσίες τους.

Ο αντσιαστός μισά ακόμα και σένα που διαβάζεις αυτή την στιγμή αυτό το άρθρο. Σε θεωρεί μαλίκια φετιχιστή που ξέρεις να μένεις μόνο στα λόγια. Βέβαια λίγο σκληρό αυτό... αλλά είπαμε ο αντσιαστός δεν ενδιαφέρεται καν για την συμπάθειά σου. Σε έχει γροισμένη.

Σκοπός του αντιστατού είναι η Καταστροφή και το Χάος.
Η Καταστροφή αυτού που εδώ και τόσο καιρό καταστρέφει τα πάντα.

Ο Θάνατος αυτών(=των αστών) που προσπαθούν μανιωδώς να θανατώσουν τον ίδιο.

Ο θάνατος ο δικός σου, μαλάκα μικροαστέ, που νοιάζεται μόνο για την τσέπη και το στομάχι σου.

Επίσης τέλος, για να μην το ξεχάσω, ο αντιστατός σκοτώνει τον εαυτό του. Εξάλλου και αυτός σάπιος είναι. Αλλά αξίζει τον σεβασμό μας, είναι ένας συνειδητοποιημένος σάπιος.

Αγαπητοί φίλοι, αυτά είναι μερικά από τα χαρίσματα του Αντιστατού. Ξέρω, ίσως σας χάλασα την διάθεση, πάντως μην φοβάστε, μπορώ ευχαριστώ να σας πω ότι ούτε καν το αγαπημένο σας Κράτος δεν σας σώζει από αυτόν.

Βάλτε πάλι λοιπόν ανθρωπάκια την ουρά κάτω απ' τα σκέλια σας και μπρος για την δουλειά. Μην ξεχνάτε όμως... Του αντιστατού η δουλειά είναι να σκοτώνει την δική σας...

Όραμα δεν είναι
ο εκδημοκρατισμός.
Είναι η Επανάσταση
και ο Φασισμός

Για έναν Φυλετισμό που ενώνει
'Εξω οι ξένοι...
αλλά ποιοι ξένοι;

Του Τζεπέτο

Για τους συνειδητοποιημένους θεματοφύλακες της Λευκής Φολής η έννοια του ξένου, περιλαμβάνει τον ως προς την Λευκή ράτσα, αλλότριο. Ως εκ τούτου, δεν μπορούμε παρά να καταδικάσουμε συμπεριφορές διακρίσεων προς τα Λευκά αδέρφια μας, επειδή τογχνάνει απλά και μόνο να μιλούνε διαφορετικά από τμάς γλώσσα.

Αυτοί δεν είναι ξένοι.

Ξένος είναι κάθε μη-Λευκός κι ας έχει ό,τι ιθαγένεια θέλει. Ξένος για μας είναι ο κάθε καπιταλιστής, που ξεπουλάει την Φολή μας. Ξένος για μας είναι ο υπερπατριώτης, που προτάσσει τα «εθνικά μας συμφέροντα» έναντι των φυλετικών. Μας είναι το ίδιο ξένος, όδη κι ο κάθε αντιφυλετιστής αριστερός - τουλάχιστον, με μεγάλη μερίδα των αριστερών συμφωνούμε όσον αφορά ορισμένες κοινωνικές ιδέες, αν όχι περισσότερα. Ξένος μάς είναι ο βυζαντινολάγνος οπαδός των «ελληνοχριστιανικών» ιδεωδών. Ξένος μάς είναι ο κουρασμένος αστός που στα σαράντα του ανακάλυψε μία ντουζίνα θεούς και «την βρίσκει» με «χάπενγκς» στην εξοχή. Ξένος μάς είναι ο κάθε αμετανόητος μαρξιστής, όπως ξένος είναι και ο «ultra» κομμουνιστοφάγος, που πάει με όλα (σαν την coca-cola): Βασιλιά, Μεταξά, Απριλιανός, τον Φράνκο, τον Νίτσουολνι, τις Η.Π.Α., την Αγγλία και κάπου στην λίστα φιγουράρει και η Σβίαστικα... Ξένος μάς είναι ο δεξιός νεοδημοκράτης, που έχει όντιρο ζωής να φύγουν οι πρασινοφρουροί από την εξουσία.

Πριν εκδιώξουμε τους ξένους, που μας ήρθαν από έξω, ας φροντίσουμε να αντιμετωπίσουμε τους "ξένους" που έχουμε μέσα μας.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΟΜΟΦΥΛΟΥΣ ΜΑΣ

Οι εντργοί εθνικιστές (με τον όρο «ενεργοί», εννοούμε την μερίδα εκτίμων των πολιτών, που συνειδητά χαρακτηρίζονται ως

Βαυκαλιζόμαστε για την όποια κοινή καταγωγή με τους Σκανδιναβούς και αρνούμαστε υστερικά τη φυλετική συγγένεια με τους βαλκάνιους γείτονές μας

«εθνικιστές», με ό,τι αυτό συνεπάγεται και σε αυτούς αναφέρεται το κείμενο - με την ευρύτερη έννοια, εθνικιστές είναι όσοι συνειδητά ή ασυνειδητά τάσσονται υπέρ του Έθνους-Κράτους, δηλαδή λίγο-πολύ όλοι, σχεδόν) σήμερα μπορούν να σκιαγραφηθούν ως εξής:

Συνήθως, είναι νεαρής ηλικίας και το μορφωτικό τους επίπεδο είναι χαμηλό έως μέτριο. Κατά βάση, προέρχονται από την μικροαστική και εργατική τάξη, με τις όποιες εξαιρέσεις να γίνονται ολόένα και σπανιότερες, όσο ανεβαίνουμε την κλίμακα της οικονομικής πυραμίδας.

Οι εθνικιστές, οι οποίοι προέρχονται από τις λαϊκές τάξεις, ασπάζονται ρατσιστικές θεωρίες, ορθές ή μη, όχι τόσο επειδή έχουν εντυπωθήσει στην φιλοσοφία του Φυλετισμού, όσο από τον φόβο του αύριο. Κατά κύριο λόγο η απειλή της ανεργίας, δικαιολογημένα έως έναν βαθμό, τους κάνει να υιοθετούν αντιμεταναστευτικές θέσεις και πρακτικές, κι όχι τόσο τα φυλετικά ιδεώδη που επικαλούνται.

Οι πλέον ευκατάστατοι οπαδοί του Εθνικισμού είναι φορείς ρατσιστικών απόψεων για να προστατεύσουν την αστική καλοζωία τους, την οποία διαταράσσουν οι δραστηριότητες των μεταναστών, ή ακόμα και η απλή παρουσία αυτών. Μαλθακοί από τον αστισμό τους, σέκονται ανίκανοι να αντιμετωπίσουν τους ξένους, οι οποίοι εισέβαλαν δυναμικά, με τα όποια θετικά και αρνητικά που αυτό συνεπάγεται, στο κοινωνικό γίγνεσθαι της χώρας μας τα τελευταία χρόνια.

Το ότι ο «ρατσισμός» (φυλετισμός) των εθνικιστών είναι κίβδηλος, δεν είναι δύσκολο να διαπιστωθεί. Εάν ήταν γνήσιος, τότε η τακτική και οι τοποθετήσεις τους δεν θα ήταν κοινές προς όλους τους μετανάστες, έγχρωμους και άσπρους, εφ' όσον στους δεύτερους ανήκουν φυλετικά και οι ίδιοι.

Άλλωστε, ειδικά στην Ελλάδα, καυκάσιοι (λευκοί) αποτελούν την συντριπτική πλειονότητα των μεταναστών.

Σκεφτείτε, για παράδειγμα, πόσο διαφορετικά θα αντικρίζαμε τους Αλβανούς, αν είχαν την οικονομία μιας ανεπτυγμένης δυτικοευρωπαϊκής χώρας. Ως δια μαγείας τότε, τα «μιάσματα», οι Αλβανοί, θα έχαιραν της εκτιμήσεως κάθε νεοέλληνα εθνικιστή, ο οποίος θα φρόντιζε να τονίσει την άμεση συγγένεια του λαού του με αυτούς. Χαιρόμαστε να βαυκαλιζόμαστε για την κάποια κοινή άρια προέλευσή μας με τους βόρειους Σκανδιναβούς, αλλά αντιδρούμε υστερικά, και μόνο στο άκουσμα του ισχυρισμού περί στενότερης φυλετικής μας συγγένειας με τους βαλκάνιους γείτονές μας.

Φ

αίνεται, λοιπόν, ξεκάθαρα ότι η αστική εθνικιστική ιδεολογία είναι κατ' επίφαση φυλετιστική, ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται περί ενός συγκαλυμμένου ταξικού διαχωρισμού βάσει κοινωνικο-οικονομικών κριτηρίων. «Οι Αλβανοί είναι τουρκόσποροι» κωάζει το μεγαλύτερο μέρος του ντόπιου εθνικιστικού κορμού. Τι και αν οι Αλβανοί είναι ως λαός «περισσότερο» καυκάσιος και από τον ελληνόφωνο πληθυσμό, όντας κελτοϊλλυρικής προέλευσης, ενώ παράλληλα είναι οι... φυσικοί αυτοργχοί ενός μεγάλου εγκλήματος, της σύστασης του σύγχρονου ελλαδικού κράτους - οι υπήκοοι του

οποίου σήμερα τους υβρίζουν και τους περιφρονούν λόγω της οικονομικών παραγόντων εξαθλίωσής τους. Γιατί, (για να μην ξεχνάμε την Ιστορία) το αλβανικό στοιχείο ήταν που πρωτοστάτησε στην επανάσταση κατά της οθωμανικής εξουσίας το 1821.

Η ποιότητα των περισσότερων εθνικιστικών θέσεων δεν διαφέρει και πολύ από την ανωτέρω θεωρία περί «τουρκόπορων». Κι έτσι, οι πολέμιοι της εθνικιστικής ιδεολογίας μπορούν εύκολα να τις καταρρίψουν, αφού η πλειοψηφία των αρχών της βασίζεται σε βουλησιαρχικά και όχι σε επιστημονικώς στερεά δεδομένα, ανταποκρινόμενα στην κοινωνική πραγματικότητα.

Φυσικά, οι Φυλετιστές αδιαφορούν για το κατά πόσο το εθνικιστικό ιδεολόγημα αντέχει και στην απλούστερη κριτική. Ως φορείς, όμως, της γνήσιας Φυλετικής Ιδέας και του πραγματικού Σοσιαλισμού έχουν την υποχρέωση να διαχωρίσουν την θέση τους από σωφινιστικές, ψευδοφυλετικές διακρίσεις που η απότερη προέλευσή τους ανάγεται σε καιρούς της πρόσφατης ευρωπαϊκής αποικιοκρατίας. Ο Φυλετισμός αποτελεί ένα κομμάτι της αλήθειας των Νόμων που έχει ορίσει η Φύση κι όχι του οικονομικοκοινωνικού status μιας δεδομένης χρονικής περιόδου σε έναν τόπο. Και η αλληλεγγύη μας απέναντι σε κάθε φυλετικά συνειδητοποιημένο-η αδερφό-ή μας, απ' οπουδήποτε κι αν προέρχεται, όποια γλώσσα κι αν μιλά, σε όποιον θεό κι αν πιστεύει, αποτελεί θεμέλιο λίθο του Σοσιαλισμού μας.

*Αλληλεγγύη στους Λευκούς αδελφούς μας
πέρα από εθνικότητα, θρησκεία ή γλώσσα*

Τρία ποιήματα του Παλαμά

Ένας από τους μεγαλύτερους σύγχρονους Έλληνες ποιητές. Γεννήθηκε στην Πάτρα το 1859, καταγόμενος από το Μεσολόγγι όπου και έζησε το μεγαλύτερο μέρος της παιδικής του ηλικίας. Σπούδασε νομικά στην Αθήνα αν και σύντομα τα παράτησε για να ασχοληθεί με την μεγάλη του αγάπη, την ποίηση.

Σας παραθέτουμε τρία θαυμάσια ποιήματά του, όπου φαίνεται καθαρά η Ελληνοσπρέπεια του ποιητή και ανθρώπου Παλαμά.

Ο Κωστής Παλαμάς άφησε τον κόσμο των θνητών το 1943.

Έργα του: Τα μάτια της ψυχής μου (1892), Ίαμβοι και ανάπαιστοι (1897), Ασάλευτη ζωή (1904), Ο δωδεκάλογος του γόφτου (1907), Πολιτεία και Μοναξιά (1912) και αρκετά άλλα...

Οι Πολύθεοι

Μακαρισμένος εσύ που μελέτησες
να τον ορθώσεις απάνω στους ώμους σου το συντριμμένο ναό των
Ελλήνων!
Του Νόμου τ' άγαλμα σταίνεις κορένα του, στις μαρμαρένιες καλώνες
του σκάλιες τους λογισμούς των Πλατίνων.

Είδες τον κόσμο κι ατέλειωτο κι άναρχο
ψυχών και θεών, μαζί κόριων και υπάκουων, σφιχτοδετά κρατημένη
αρμονία
και των καπνών και των ίσκιων τα είδωλα παραμερίζοντας όλα, ίσα
τράβηξες προς την Αιτία και σε κρυψάνα ιερό, και αιωπαίνοντας
έσπειρες, έξω απ' το μάτι του βέβηλου,
κ' έπλασες λιόκαλη εσύ σπαρτιάτισσα
τη θογατέρα σου την Πολιτεία.

Στους χριστιανούς τους μιούζωους ανάμεσα ξαναζωντάνευτες
Ολυμπους άγνωρους, έθνη κατινούριων αθανάτων κι άστρων μέσα σε
σένα Λυκούργοι και Πλάτωνες απαντηθήκαν, το λόγο ξανάνιωσες
των Ζωροάστρων.

Κι αφού το τέκνο μεγάλωσες, ένιωσες
τότε μονάχα την κούραση, κ' έγειρες
ζωή κατόχρονη ιούθεις σκέψης,
κι αλαφροπήρε σε ο θάνατος κ' έφυγες
το μυστικό, τρισμακάριε, τον ίαχο
με τους Ολύμπους θεούς να χορέψης.

Σοφός, κριτής και προφήτης μας μοίρασες από το γάλα που εόνα σε
πότισε της ουρανίας Αφροδίτης η ρώγα.
Του κόσμου αφήνεις το τέκνο, το θάμα σου μα ο μισερός κι ο στραβός
κι ο ζηλόφτονος λυσοομανάει και το ρίχνει στη φλόγα.

Ομως ο αέρας τριγύρω στη φλόγα σου
πνοή σοφίας κι αληθείας πνοή γίνεται,
κι από τη θράκα της φλόγας πετάχτη
στον ήλιο αλόισα ένας νους μεγαλόφτερος
τ' αποκαΐδια σου κρύβουμε γκόλφια μας, και θησαυρός της φωτιάς
σου είν' η στάχτη!

Οι Καλόγεροι

Είμασ' οι άνεργοι και οι άχαροι,
και της ζωής είμασ' εμείς οι καταλαλητάδες,
για να πατάμε και να οβήνουμε είμασθε
τα ωραία και τ' αληθινά, τ' άνθια και τις λαμπάδες,
Τον ήλιο και τα ηλιόχαρα σχτρωόμασθε,
και τις αγάπες της καρδιάς και του παιδιού τα γέλια,
με νεκροάβανο σκεπάζουμε
το Λόγο τον τετράψυχο στα γαληνά Βαγγέλια.
Είμασ' ο κόφιος ήχος ο παράταιρος
στον κεραυνών το ταιρίασμα και στον κελαιδημάτων,
χαλάσματα και σκιάχτρα κάνουμε
τους θείους ναούς και τα λευκά κορμιά των αγαλμάτων.
Μα να ο ραγιάς τα σύντριψε τα σίδερα,
«Ζωή!» ο Τεχνίτης έκραξε,
Σοφέ, αλαλάξεις «Νίση!»
φύγαμε τότε και τρωπώσαμε
μέσ' στον ερήμιον τις μονιές και γίναμεν οι λύκοι.
Και τώρα κάθε που απαντήσουμε
την Υπατία την άτρομην Ιδέα την αστρομάτα,
τη σφάζουμε, τη χλιτοκομματιάζουμε,
και - ω λύσσα! -
τα κομμάτια της τα ρίχνουμε στη στράτα.

Η Νίκη

Εδώ στο ελληνικό το χώμα,
το στοιχειωμένο και ιερό,
που το ίδιο χώμα μένει ακόμα
κι απ' τον αρχαίο τον καιρό,

στο χώμα τούτο πάντα ανθούνε
κ' έχουν αθάνατη ζωή
και μας θαμιώνουν, μας μεθούνε
νεράιδες, ήρωες, θεοί!

Είδα τη Νίκη τη μεγάλη,
τη Νίκη την παντοτεινή!
Την είδα εμπρός μου να προβάλλη
με φορεσιά ολοφαινή.

Ασύγκριτη σαν την ιδέα,
σαν όνειρο λαχταριστή,
είδα τη Νίκη την αρχαία,
τη Νίκη την κυριαστή!

Την είδα. Με το πέταμά της
δεν έφευγε στους ουραμούς,
εκεί που δύσκολα σιμά της
μπορεί να κρατηθή κι ο νους.

Δεν έτρεχε να φτάση πρώτη,
να στεφανώση φτερωτή
το λιονταρόκαρδο στρατιώτη,
τον εμνευσμένο τον ποιητή.

...
Την είδα να περνά μπροστά μου
με φορεσιά ολοφαινή
και λόγια στη γη εκεί χύμου
κ' έκραξα με τρανή φωνή,

γονατιστός, με θαμνωμένα
μάτια, με λάβρα περισσή:
«Χαίρε θεά, χαίρε παρθένα,
Ω Νίκη, ω Νίκη, ω Νίκη Εσύ!

Εσύ που δείχνεις πως ανθούνε
εδώ μ' αθάνατη ζωή,
πως μας εμπνέουν και μας μεθούνε
νεράιδες, ήρωες, θεοί!»

Το κείμενο που ακολουθεί είναι απόσπασμα από το βιβλίο «Το Αμβούργο θα μείνει κόκκινο - Το τέλος ενός συνθήματος» («Hamburg Bleibt Rot - Das Ende einer Parole») του Εθνικοσοσιαλιστή Χέρμαν Οκρας. Εκδόθηκε το 1934 και περιλαμβάνει την προσωπική μαρτυρία του συγγραφέα για το Kampfzeit (την περίοδο 1918-1933) στο Αμβούργο. Στο απόσπασμα παρουσιάζεται ένα θέμα-φρέιζ για την εποχή εκείνη - μια από τις πολλές μάχες μεταξύ Εθνικοσοσιαλιστών και Κομμουνιστών κατά τη διάρκεια πολιτικής εκδήλωσης. Αξιοσημείωτο είναι ότι ο συγγραφέας αντιμετωπίζει τους μαχητικούς ιδεολόγους Κομμουνιστές με συμπάθεια, καθώς τους θεωρεί γενναίους μαχητές που απλώς παραπλανήθηκαν από λάθος ιδέες.

Μάχη στο Αμβούργο

Του Χέρμαν Οκρας

Η μονάδα Winterhude - Nord προγραμματίζει μια προεκλογική εκδήλωση για τις 19 Αυγούστου στη μπωραρία Am Stadtpark. Ομιλητής θα είναι ο σύντροφος Ράινκε. Το Τάγμα 11 των SA θα φρουρεί την εκδήλωση.

Την παραμονή της εκδήλωσης, ο επικεφαλής του Τάγματος 11, Μάιζερτ δέχεται ένα τηλεφώνημα από τον λοχαγό Γκέμπερτ από το Ούλενχοροτ - Βιντερχούντε. Ο Γκέμπερτ αναφέρει ότι κυκλοφορεί μια φήμη πως οι Κόκκινοι Καταδρομείς θα έρθουν στην εκδήλωση.

Αυτή η φήμη έχει κυκλοφορήσει πολλές φορές στο παρελθόν. Σε κάθε συναουκία της πόλης, κάθε μονάδα των SA έχει ακούσει αυτή τη φήμη πριν από τις εκάστοτε εκδηλώσεις. Τα SA δεν ανησυχούν για. Έτσι κι αλλιώς, τα απαραίτητα μέτρα έχουν ληφθεί. Ένας λόχος στην εκδήλωση κι άλλοι δυο σε επεδρεία. Ενημερώνεται το γκισιανά Τάγμα 6 των SA και τα SS. Το μήνυμα λαμβάνεται και τίθενται σε επιφυλακή. Τα SS είναι πάντοτε σε επιφυλακή και το Τάγμα 6 απόψε βρίσκεται σε άσκηση. Ένας δρομέας θα βρίσκεται στο αρχηγείο του Τάγματος στο Μπόντε, περιμένοντας το σύνθημα.

Η εκδήλωση έχει πολύ κόσμο. Διεκόσιοι άνθρωποι είναι παρόντες. Δοο μονάδες βρίσκονται μέσα στην αίθουσα της εκδήλωσης, ενώ μια ομάδα των SA περιμένει έξω από την αίθουσα, στον κυρίως χώρο της

μποραρίας. Όλα είναι ήσυχα. Πουθενά οι Κόκκινοι Καταδρομείς. Θά 'ρθουν ή όχι;

Είναι 9 το βράδυ.

Εξω, στον δρόμο αντηχεί ο βηματισμός εκατό ανδρών σε φάλαγγα. Αντίλαλος. Η πόρτα ανοίγει διάπλατα. Ένας γίγαντας μπαίνει μέσα.

«Το Κόκκινο Μέταπο!»

«Χάιλ Χίτλερ!»

Οι Κόκκινοι Καταδρομείς έφτασαν!

Μπαίνουν μέσα στην αίθουσα, ο ένας μετά τον άλλον. Μια μακριά σιπρά. Μιλάνε λίγο και λένε λίγα. Ψηλοί λεβέντες. Με σιδερένιες γροθιές. Εξαιρετοι άνδρες. Οι επίλεκτοι του Κομμουνιστικού Κόμματος στο Αμβούργο. Ιδεολόγοι. Οι έκπληκτοι άνδρες των SA το καταλαβαίνουν αυτό. Το καλύτερο αίμα της Γερμανικής Εργατικής Τάξης. Ούτε σαρφετός ούτε όχλος. Εργάτες!

Ο σαρφετός ακολουθεί, καθώς νιώθει προστατευμένος από τους Κόκκινους Καταδρομείς.

Αλλά, οι ίδιοι οι Κόκκινοι Καταδρομείς τους σπρώχνουν προς τα πίσω, έξω από την αίθουσα. Δεν θέλουν πολλά πολλά με τα απολειψάδια της Εργατικής Τάξης. Κάμποσοι από δαύτους, όμως μένουν μέσα.

Ο επικεφαλής των Κόκκινων Καταδρομέων επιθεωρεί τον χώρο. Στέλνει τους άνδρες του στις θέσεις τους. Πενήντα κάθονται στο ακροατήριο. Οι υπόλοιποι συγκεντρώνονται σε μια γωνία. Δίπλα στο βήθρο του ομιλητή. Εφεραν μαζί κι έναν δικό τους ομιλητή.

Ο επικεφαλής του Λόχου κάνει το τηλεφώνημα. Δεν χρειάζεται βιασύνη μια που υπάρχει και Κόκκινος ομιλητής. Μέχρι τη συζήτηση όλα θα είναι ήσυχα.

Μέσα στη νύχτα αντηχεί ο βηματισμός των Λόχων 1 και 3 του Τάγματος II. Οι τελευταίοι γυρνούν από τη δουλειά τους. Οι Κόκκινοι Καταδρομείς είναι εδώ!

Η ώρα είναι κρίσιμη.

Το τηλέφωνο χτυπά στο αρχηγείο των SS. Το ίδιο και στο Μπόντε. Οι SS έρχονται με αυτοκίνητα. Οι άνδρες του Λόχου 6 δεν έχουν χρήματα για αυτοκίνητο. Πρώτα αλλάζουν ρούχα. Μετά βαδίζουν. Η απόσταση είναι μεγάλη, αλλά θέλουν να είναι εδώ όταν τα SA συγκρουστούν με τους Κόκκινους Καταδρομείς.

Ειδοποιούνται ο Ταξιαρχός και ο γιατρός της Ταξιαρχίας. Φτάνουν μέσα σε λίγα λεπτά. Ο Ταξιαρχός Ελληρχούζεν και ο γιατρός Λάουερμπαχ.

Μέσα στη μποραρία, περίπου εξήντα άνδρες βρίσκονται στη διάθεση του Ταξιαρχού. Μαζί με τους άλλους δυο επικεφαλής, τον Μάιζερτ και τον Κρον, ο Ταξιαρχός αναλύει την κατάσταση. Οργανώνουν το σχέδιό τους. Έπειτα χαλαρώνουν.

Στο βήμα, ο Ράινκε μιλάει ακόμα. Τώρα τελειώνει.

Διάλειμμα. Μια βαθιά ανάσα μέσα στην αίθουσα και στην υπόλοιπη μποραρία, όπου έχουν συγκεντρωθεί οι SA και οι SS.

Συζήτηση. Ο Κομμουνιστής σηκώνεται. Μελαχρινός, κακομούτσουνος.

**Λιγομίλητοι. Ψηλοί. Σιδερένιες γροθιές.
Ιδεολόγοι. Το καλύτερο αίμα της Γερμανικής
Εργατίας. Ούτε σαρφετός ούτε όχλος...**

Ο υπεύθυνος της εκδήλωσης μιλά:
«Υποστηρίξτε το σύνθημα "Τσακίστε τους Φασίστες, όπου τους βρείτε"»

Ο Κομμουνιστής δεν απαντά. Βαριά ησυχία.

Ο Κομμουνιστής δεν απαντά. Ακούγονται οι ανάσες του ακροατηρίου.

Η πόρτα προς τη μπυραρία ανοίγει. Ο λοχίας Κλάους Κρον στέκει στο κατώφλι. Πίσω από τους Κόκκινους Καταδρομείς. Πίσω από τον Κρον, οι SS. Δεκαέξι τον αριθμό.

Κεφάλια στρέφονται προς το μέρος τους. Κοιτούν τον λοχία. Τους SS. Οι Κόκκινοι Καταδρομείς νιώθουν τους αντιπάλους τους. «Ώστε αυτοί είναι οι SS. Είναι κι αυτοί εδώ».

Βροντερή ακούγεται η φωνή του υπεύθυνου της εκδήλωσης:

«Πείτε! Ναί ή όχι»

Σιωπή.

Αργά, ο επικεφαλής των Κόκκινων Καταδρομέων σηκώνεται. Ένα κεφάλι ψηλότερος από τους άνδρες του. Σηκώνει ένα μπουροπότηρο. Το μπουροπότηρο εκτοξεύεται. Προς το τραπέζι του υπεύθυνου. Αυτός το βλέπει να έρχεται. Κάνει στην άκρη το κεφάλι του. Το ποτήρι σπάει στον τοίχο.

Όλοι παίρνουν άλλη μια βαθιά ανάσα. Οι Κόκκινοι Καταδρομείς συγκεντρώνονται. Σπασίματα και γδοόποι. Δέκα, είκοσι καρτέλες σπάνε. Γίνονται όπλα. Πρωτό προλάβουν να κάνουν κάτι οι Κόκκινοι Καταδρομείς, οι SA τους έχουν ήδη φτάσει και τους επιτίθενται πάνω από τραπέζια, πάνω από τα κεφάλια των ακροατών. Ξεσπάει η καταγίδα.

Μια κραυγή αντηχεί στην αίθουσα:

«Ζήτω ο Άντολφ Χίτλερ!»

Η μάχη αρχίζει.

Μια από τις πιο βίαιες μάχες που έχουν γίνει. Εκατό εναντίον εξήντα. Οι κομμουνιστές, οι Κόκκινοι Καταδρομείς λογικά θα νικήσουν αν... αν δεν ήταν παγιδευμένοι στη γωνία. Οι SA τους χτυπούν από μπροστά, οι SS από το πλάι. Πίσω τους ένα ανοιχτό παράθυρο.

Η σύγκρουση είναι σκληρή κι απελπισμένη. Σπασίματα και γδοόποι. Κραυγές. Οι «αξιοτίμοι πολίτες» φεύγουν τρέχοντας. Μονάχα ένας γέροντας μ' άσπρη γενειάδα, ένας καταπληκτικός τύπος μένει στο πλάι των SA. Χτυπάει και ξαναχτυπάει. Το μπαστούνι του σπάει. Αρπάζει ένα καρτελοπόδαρο. Κόκκινο αίμα βάφει τη λευκή του γενειάδα. Δίπλα του, νεαροί SA.

Οι Κόκκινοι Καταδρομείς δεν υποχωρούν. Αλλά δεν μπορούν να κάνουν τίποτα. Είναι στριμωγμένοι σε μια γωνία και μονάχα οι μπροστινοί μπορούν να πολεμήσουν. Αλλά, πολεμούν σαν άνδρες που υπερασπίζονται μια ιδέα - κι αυτή τη στιγμή δεν έχει σημασία αν η ιδέα είναι καλή ή κακή. Η πρώτη σειρά των Κόκκινων Καταδρομέων μένει στη θέση της. Κρατάνε μέχρι να πιάσουν χτυπημένοι κατάχαμα.

Η δεύτερη σειρά μένει κι αυτή στη θέση της. Μετά, η τρίτη. Πέρτουν η μια πάνω από την άλλη. Και κάθε Κόκκινος Καταδρομέας που πέφτει, δίνει κι ένα τελευταίο χτύπημα σ' αυτόν που τον ρίχνει. Πέρτουν κατάχαμα. Κόκκινοι Καταδρομείς, Φαιοχίτωνες, SS. Η μάχη συνεχίζεται πάνω από τα κορμιά τους. Ασταμάτητα.

Εδώ, ένας SA πέφτει στα γόνατα, τραβώντας μαζί του έναν Κομμουνιστή. Εκεί, ένας λεγανάριος της Μόσχας πέφτει κάτω από τη μπότα ενός συντρόφου. Το αίμα τρέχει ποτάμι.

Μια ιδέα συγκρούεται με μιαν άλλη ιδέα.

Απ' έξω, ο όχλος ουρλιάζει. Ακούν από το παράθυρο τι γίνεται μέσα. Οι Κόκκινοι Καταδρομείς κρατάνε στις θέσεις τους. Κι αν έχουν πίσω τους το ανοιχτό παράθυρο. Οι Χιτλερικοί πρέπει να τους γκρεμίσουν όλους. Τον καθέναν απ' αυτούς. Απ' έξω, ο όχλος ουρλιάζει.

Μια μονάδα των SA κρατάει κλειστή την εξώπορτα. Την υπαράνουν. Βαριές πέτρες και τούβλα από μια διπλανή οικοδομή εκτοξεύονται ενάντια στην πόρτα. Απελπισμένα, η μικρή μονάδα φράζει την πόρτα με τα κορμιά της.

Ξαφνικά, ένα δυνατό χτύπημα στην εξώπορτα. Ανοίγει! Νοσοκόμοι!

Οι SA ανοίγουν την πόρτα. Οι νοσοκόμοι των εργατών μπαίνουν μέσα.

Απ' έξω, ένα κομμουνιστικό σκυλί, ο χριτότερος από τον όχλο, όχι

Μονάχα ένας γέροντας με άσπρη γενειάδα... μένει στο πλάι μας. Χτυπάει, ξαναχτυπάει.... Κόκκινο αίμα βάφει τη λευκή του γενειάδα. Δίπλα του, νεαροί SA...

Κόκκινος Καταδρομέας, βλέπει την ανοιχτή πόρτα. Τρέχει να χωθεί μέσα. Σε λίγο θα τη φτάσει. Ο επικεφαλής της μονάδας των SA του φράζει τον δρόμο. Ο Κομμουνιστής τραβάει μαχαίρι. Αστράφτει καθώς σημαδεύει το κορμί του επικεφαλής. Ο SA Νέμπελ, εργάτης, ορμάει μπροστά από τον επικεφαλής του - πανεπιστημιακό - και δέχεται ο ίδιος τη μαχαίριά. Βουλιάζει στα έδαφος. Μ' ένα μόνο χτύπημα, ο επικεφαλής της μονάδας ξαπλώνει το κομμουνιστικό σκουλί. Σπάζει ένα μπουκάλι και κόβει τον πεσμένο στο πρόσωπο. Αυτός ουρλιάζει και λιποθυμάει. Νοσοκόμοι των εργατών τον μεταφέρουν έξω. Σε λίγα δευτερόλεπτα, ο Νέμπελ δέχεται τις φροντίδες του γιατρού της Ταξιαρχίας.

Μέσα, η μάχη συνεχίζεται.

Τέλειωσε.

Ο επικεφαλής των Κόκκινων Καταδρομέων, αιματοβαμμένος, βλέπει πως η μάχη χάθηκε. Τα παρατάει. Οι άνδρες του πολέμησαν σαν λιοντάρια. Από τους εκατό, ζήτημα αν οι είκοσι είναι σώοι. Οι υπόλοιποι βογγούν πεσμένοι κατάχαμα. Ανάμεσα σε σπασμένες καρέκλες, διαλυμένα τραπέζια, ανάμεσα σε γυαλιά και αίμα και σκόνη. Ο ένας δίπλα στον άλλον.

Οι SA και οι SS αιμορραγούν κι αυτοί. Αλλά είχαν την καλύτερη ιδέα κι επομένως την ισχυρότερη θέληση, τη μεγαλύτερη δύναμη, το αγριότερο θάρρος.

Ακούγεται μια σφροδίχτρα. Σήμα υποχώρησης για τους Κόκκινους Καταδρόμεις.

Φεύγουν από το παράθυρο. Κυνηγημένοι από τους SA και τους SS. Η μάχη τελειώνει. Το αποτέλεσμα ξεκάθαρο.

Οι νοσοκόμοι των τραγμάτων μεταφέρουν τους τραυματίες. Κανείς Ναζί δεν τους ενοχλεί.

Ένας αστυνομικός εμφανίζεται. Φωνάζει: «Η εκδήλωση σταματά!» Δεν βλέπει ότι στέκεται πάνω σε μια λίμνη αίματος.

Εξω, οι φωνές δυναμώνουν. Το Τάγμα 6 καταφτάνει. Αργησαν λιγάκι. Καθαρίζουν τους δρόμους από τον όχλο.

Στην όχθη του ποταμού Έλσερ, κάθονται - το Τάγμα 11 των SA και το Τάγμα 11 των SS - και συζητούν για τη σκληρή μάχη.

Οι SA αποχωρούν. Τα νοσοκομειακά φεύγουν. Ο Ταξίαρχος Ελλερχόλζεν στέκει επικεφαλής των SA, ο Κρον επικεφαλής των SS. «SA, SS, εμπρός, μαρς!»

Ωρα για ύπνο. Μα ένα τραγούδι ακούγεται: «Ανοίξτε δρόμο για τα παιδιά τάγματα, ανοίξτε δρόμο για τον Άνδρα των Ταγμάτων Εφόδου...» Παράθυρα ανοίγουν. Αυτοί οι Ναζί είναι πάλι. Όλο φασαρία κάνουν.

Την άλλη μέρα, οι εφημερίδες γράφουν για μια «προεκλογική μάχη στο Βιντερχούντε».

Προεκλογική μάχη:

Ήταν μια αποφασιστική μάχη.

Αλλά, οι αστοί γραφιάδες και οι σοσιαλδημοκρατικές εφημερίδες δεν το γνώριζαν.

**Reichsweitkampf
der SA**

Ατενίζοντας το Αύριο

του Αβαδη

Είμαστε έρμαια των καιρών. Ψάχνουμε απεγνωσμένα να μας δείξουν μια διαδρομή που δεν οδηγεί πουθενά. Διανύουμε μια διαδρομή σιμμεως, ακροβατώντας επικίνδυνα σε ένα σκοινί που ενάντι τον αρχαίο με τον νέο κόσμο. Είμαστε γεννήματα του 20^{ου} αιώνας, οάπα μέρη ενός ήδη σαπισμένου κόσμου που περιμένει απλώς την εντολή για να σαριαστεί. Είμαστε τα υπολείμματα της κυκλικής ροής του πλανήτη, έχουμε ξεμείνει προτού καν καταφέρουμε να φτάσουμε στον προορισμό μας. Είμαστε μισοζώντανα ερείπα, που ένας δυνατός βοριάς θα συμπαρασύρει μαζί του φεύγοντας. Όντα άψοχα, κομμάτια ξεχασμένα του παλαιού κόσμου, που, αργά ή γρήγορα, θα καταρρεύσουν.

Ο νέος άνθρωπος είναι αυτός που, σαν τον Θωρ με το σφορί του, θα διαλύσει το παλαιό κακόγοοστο σκηικό. Ο νέος άνθρωπος θα αναγγείλει τον ερχομό της ζωής - διαμέσου του θανάτου.

Είναι ο ίδιος ο Βισνού, καταστροφίας και δημιουργός, θεμελιωτής-κτίστης του νέου κόσμου. Είναι ο υπεράνθρωπος για τον οποίο μίλησε ο Νίτσε, ο νέος Μανού της φυλής, ο νέος Ζωροάστρης που ήρθε να χτίσει το ηλιακό του βασίλειο στην νέα γη. Είναι ο προφήτης της νέας θρησκείας. Δεν φέρνει μαζί του την επιστροφή, αλλά την γέννηση του Πολιτισμού. Είναι η Νίκη του αιώνιου εκείνου Ηλιακού φωτός, που αν και οι ακτίνες του αρνούνται πεισματικά να μας αγγίσουν διαπερνώντας μια για πάντα τα μαύρα σύννεφα που μας τις στερούν, εκείνος φωτοφόρος και λαμπρός υιός του Απόλλωνος είναι αυτός που με την άφιξη του θα προαναγγείλει την Αιώνια Ηλιακή Βασιλεία.

Είναι η ενουαρκαμένη θέληση των Θεών, που ήρθε βιαίως να καταλάβει την γη. Αυτή η Αιώνια θεοποιημένη Βία! Ας γίνουμε λοιπόν οι γιοι και οι κόρες της... ας γίνουμε οι ενουαρκατές της, καρβαλάρηδες της νέας αστής μα και τόσο παλαιάς Θεάς...

Ποιος ανόητος λέει ότι ο Θάνατος δεν γεννά ζωή;

Εμείς είμαστε τα παιδιά του Θανάτου!

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΦΥΡΕΡ

«Κόριε!

*Δώσε μας τη δύναμη να υπερασπιστούμε την
ελευθερία μας, την ελευθερία του λαού μας,
των παιδιών και των εγγονιών μας.
Κι όχι μονάχα την ελευθερία του
γερμανικού λαού, αλλά και των άλλων λαών
της Ευρώπης.*

*Γιατί ο δικός μας πόλεμος δεν είναι μονάχα
πόλεμος υπέρ του γερμανικού λαού, αλλ'
αγώνας για ολόκληρη την Ευρώπη κι
επομένως για ολόκληρη την πολιτισμένη
ανθρωπότητα.»*

Αντολφ Χίτλερ
Σπορτναλσσι Βερολίνου
30 Γενάρη 1942

